

Kąkolewnica

GMINA

Miejska Biblioteka Publiczna
w Białej Podlaskiej
DZIAŁ WIEDZY O REGIONIE
ul. Warszawska 10
21-500 Biała Podlaska
tel. 83 306 64 80
region@bibliop.org.pl

(1) MARZEC 2011 R.

BIULETYN INFORMACYJNY GMINY KĄKOLEWNICA

EGZEMPLARZ BEZPŁATNY

XII Edycja - Pierogi 2011

Chwalimy się...

Tym razem imprezę karnawałową „Pierogi 2011” połączono z Gminnym Świętem Kobiet. Spotkanie odbyło się 8 marca w Gminnym Ośrodku Kultury w Kąkolewnicy.

Imprezę rozpoczął V Gminny Konkurs na Autentyczną Pieśń Ludową. Do konkursu przystąpiły zespoły ludowe z terenu gminy Kąkolewnica prezentując po dwie pieśni: **Brzozowianki** - „Siałam rutę”, „Tam koło młyńska kalina”; **Niezapominajki** - „W moim ogródeczku”, „Raz w maju”; **Strumień** - „Kalina w lesie pochyliła się”, „Podolanka”; **Tęcza** - „Koło młyńska jarzębina”, „Z naszej wioski”; **Wrzos** - „Owczareczka”, „Przy zielonym gaju trzy sady zakwitło”.

- Autentyczność w odniesieniu do pieśni ludowej oznacza jej wierność w stosunku do wersji źródłowej. Taką możliwość stwarza bezpośredniość przekazu, tzn. przekaz ustny, który umożliwił przekazanie pieśni z zacho-

Delegacje wsi z terenu gminy Kąkolewnica

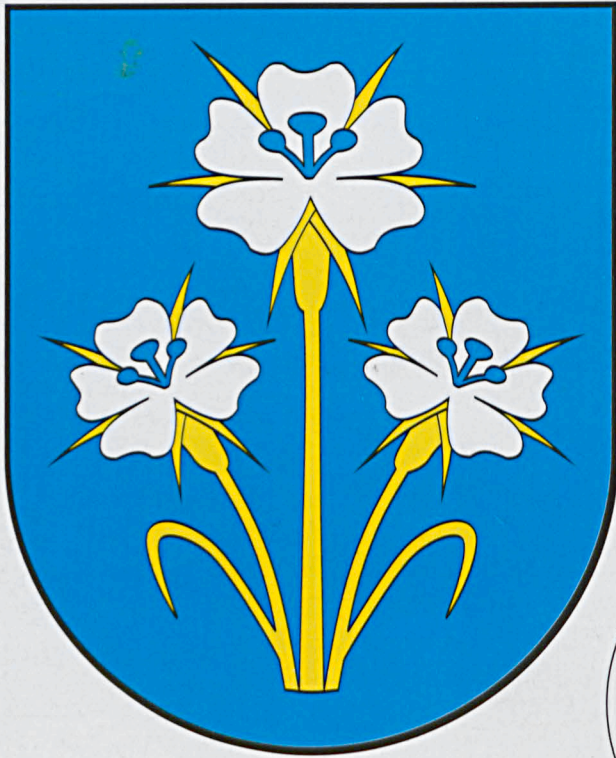
Panowie Czesław Pekała, Sławomir Sosnowski, Tadeusz Sławewski, Lucjan Kotwica składają paniom życzenia

W jury zasiadli: pan **Andrzej Sar** instruktor Wojewódzkiego Ośrodka Kultury w Lublinie, pani **Janina Karasiuk** poetka ludowa, laureatka konkursów poetyckich, mieszkanka Żakowoli Starej i pan **Andrzej Cap** radny gminy Kąkolewnica.

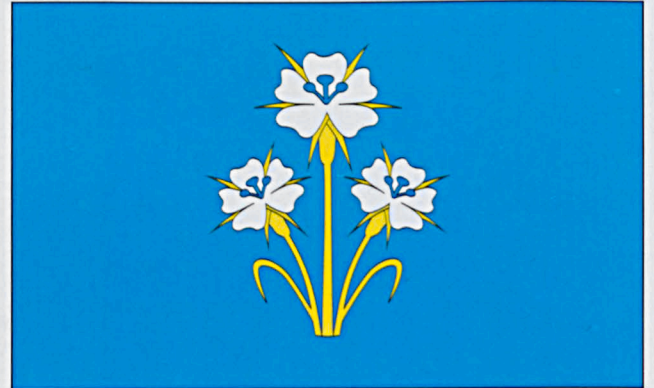
waniem wszystkich niuansów dotyczących języka, takich jak gwara, melodycznych (np. skal, tonalności, ambitus, ornamentyki) i metrycznych (np. rytmy muzycznej i słownej, tempa, agogiki). Zaczniemy od tego, że autentyczna, a innymi słowy mówiąc tradycyjna pieśń ludowa na naszym terenie i nie tylko była jednogłosowa i wykonywana bez akompaniamentu. W przypadku zespołów z gminy Kąkolewnica jest to trudny proces z racji tego, iż są to w większości zespoły młode stażem, więc w ich przypadku zachodzi już proces rekonstrukcji, w większości nie jest to naturalna transmisja pokoleniowa. Ważne natomiast jest, aby było to odtwarzanie jak najbardziej wierne, a na pewno, aby

HERB GMINY KAKOLEWNICA

Symbole Gminy

Herb

Flaga

Pieczeni

WITAMY WIOSNĘ

Przedszkolaki z Polskowoli 21 marca,
tradycyjnie przywitały wiosnę

HERB GMINY KĄKOLEWNICA

Została uporządkowana administracyjnie miejscowość gminna Kąkolewnica.

Problem ciągnął się od lat, władze samorządowe odważyły się, po przeprowadzeniu konsultacji społecznych z mieszkańcami Gminy podjąć ten temat i doprowadzić do końca. Tym bardziej, że inicjatywa otrzymała wysokie poparcie społeczne.

Obecnie w skład Kąkolewnicy wchodzi miejscowości: Kąkolewnica Południowa, Kąkolewnica Północna, Kąkolewnica Wschodnia oraz Rudnik.

W celu dalszego porządkowania miejscowości Kąkolewnica nadano nazwę 23 ulicom i wprowadzono nową numerację nieruchomości.

Wiąże się to ze zmianą dowodów i praw jazdy mieszkańców - Kąkolewnicy, ale koszty te w pełni rekompensują porządek jaki zapanował.

Władze samorządowe zadbały o herb gminy i emblematy ją identyfikujące - flagę, pieczęcie, które zatwierdzone zostały Uchwałą Komisji Heraldycznej Nr 118-1506/O/2010 i uznane przez Ministerstwo Spraw Wewnętrznych jako oficjalne symbole wspólnoty samorządowej Gminy Kąkolewnica.

Podstawą używania symboli samorządowych po zmianach dokonanych w roku 1989, stała się ustawa o samorządzie terytorialnym z dnia 8 marca 1990 roku. Gmina stała się wówczas najniższą jednostką podziału administracyjnego. W wyniku reformy administracyjnej z 1999 r. i nowym podziale administracyjnym kraju, uprawnionymi do używania herbów są: województwo, powiat i gmina.

Panowie **Andrzej Z. Rola-Stężycki** historyk i **Janusz Nowierski** grafik z Instytutu Genealogii w Grójcu opracowali herb gminy oraz flagę i pieczęcie. Wzory symboli ustanawiane są w zgodzie z zasadami heraldyki, weksylogologii z zachowaniem miejscowej tradycji historycznej.

HERB

Tarcza herbowa jednopolowa, gdzie na polu barwy niebieskiej umieszczono połączone trzy figury heraldyczne: centralnie ułożony kwiat kąkolu, po bokach symetrycznie ułożone dwa kwiaty kąkolu. Kwiaty są barwy białej - wewnątrz pręciki niebieskie w kolorze tarczy herbowej zaś łodygi w kolorze żółtym (złotym). Środkowy kwiat jest nieco większy i umieszczony na prostej łodydze. Połączone te elementy w jedną całość stanowią godło gminy.

Zarówno pole tarczy herbowej jak i godła musi mieć określoną barwę, która obok godła jest najważniejszym elementem herbu. Raz przyjętych barw już się nie zmienia, gdyż zmiana barwy byłaby jednoznaczna ze zmianą herbu.

W uzasadnieniu ustanowionego herbu napisano:

Głównym założeniem do projektu herbu gminy Kąkolewnica Wschodnia była taka koncepcja formy graficznej, aby była ona nośnikiem informacji o terytorium gminy, dla którego też symbol ten jest projektowany, w odniesieniu do uwarunkowań terytorialnych, historii i - przede wszystkim - tradycji.

Obszar administrowany przez gminę, nie wyróżnia się szczególnymi wydarzeniami historycznymi, postaciami czy też specyfiką lokalną, aby można było ustalić związany z nimi symbol jednostki samorządowej.

W tym przypadku odniesiono się do jednego z najpoważniejszych atutów w tego rodzaju przedsięwzięciu, do mocno posadowionej w lokalnej tradycji legendy. Jej treść znakomicie wypełnia zasadność zastosowanej w projekcie symboliki, jest czytelna i odpowiada wszelkim założeniom projektowym dla tego herbu. Dowodzi tego treść legendy o Kąkolewskiej Okolicy.

Zgodnie z podstawową zasadą heraldyki, że każdy herb musi być jeden, wyjątkowy i różny od innych, przyjęto taką formę graficzną, która jest prosta, czytelna i jednoznacznie zrozumiała. Sam zaś piktogram jest estetyczny, kojarzy się z ww. założeniem i stanowi dumę mieszkańców, będąc tym samym elementem społeczność tę wyróżniającym.

W związku więc z zasadą przyjętą dla większości herbów samorządowych stosowanych na ziemiach polskich, w założeniu uwzględniono tarczę herbową typu hiszpańskiego. Elementy zastosowanego godła odnoszą się w swej symbolice nie tylko do ww. legendy, ale i do etymologii nazwy wsi gminnej, oraz ogólnie pojętego rolnictwa, bowiem kąkol - mimo rolniczo negatywnego charakteru - bezsprzecznie kojarzony jest ze zbożem, owym podstawowym produktem żywności człowieka.

Odniesieniem do walorów krajobrazowych gminy jest barwa pola tarczy - błękit - symbolizująca: przestrzeń, swobodę, nieskończoność, piękno, czystość i wodę. Jest to także barwa pozytywna, stwórcza i władcza. Odnosi się ona także do nieba jako krainy szczęśliwości, zaś w zestawieniu z barwą złotą (żółtą), oznacza także radość. I

*Kwiaty kąkolu - trzy - odnoszą się do etymologii nazw miejscowości - w tym nazwy wsi gminnej: Kąkolewnica Wschodnia - wywodzącej się od wyrazu: **kąkol** - oznaczającego chwast zbożowy, roślinę dwuliścienną z rodziny goździkowatych. W tym przypadku od wywiedzionego z niego przymiotnika: kąkolowy.*

W projekcie zastosowano trzy kąkole, co ma odniesienie do wielości, ponieważ niegdyś jeden organizm wyodrębnił trzy niezależne terytoria, tworząc wsie o nazwach: Kąkolewnica Wschodnia (wieś gminna), Kąkolewnica Północna i Kąkolewnica Południowa. Tym samym owo zróżnicowanie godła - trzy kwiaty - symbolizują owe trzy organizmy wiejskie. Piktogram ten jest właściwym symbolem dla Gminy. Projekt herbu Gminy Kąkolewnica Wschodnia posiada konkretne posadowienie symboliczne. Jest czytelny, estetyczny i ma dobre skojarzenia z nazwą wsi gminnej. Jest także właściwie zaprojektowanym, nowoczesnym symbolem graficznym jednostki samorządu terytorialnego.

Na podstawie materiałów Urzędu Gminy Kąkolewnica napisała (ek.)

Dbamy o kapitał ludzki

Rozmowa z panem **Czesławem Pekałą** wójtem gminy Kąkolewnica

*** Podczas sesji budżetowej radni i sołtysi obecni na sali oklaskami przyjęli uchwalenie budżetu na rok 2011, jak również pana wystąpienie. Rzadko się zdarza aby samorządowcy tak emocjonalnie reagowali. Proszę o komentarz do tej sytuacji.**

Radni i sołtysi wyrazili w ten sposób to, że doceniają moją pracę i zaangażowanie w rozwój gminy. Miniona V kadencja samorządu to moja pierwsza na stanowisku wójta gminy. Na ostatniej sesji uchwalono pierwszy budżet VI kadencji. W Radzie Gminy są radni z długim stażem w samorządzie a więc pamiętają jak było wcześniej i potrafią porównać poziom rozwoju gminy i wystawić jego ocenę. Ostatnia kadencja była dla gminy bardzo dobra. Rozmach inwestycyjny to jedno, ale dla mnie nie mniej ważna była kwestia stosunków międzyludzkich i wzajemnej współpracy. Zgoda buduje niezgoda rujnuje. Zostałem w 2006 r. gminę podzieloną i bardzo zależało mi na tym, aby te podziały zniwelować. Wszyscy na miarę naszych możliwości i umiejętności pracujemy na rzecz rozwoju tego terenu. Radni w swoich okręgach wyborczych, sołtysi w sołectwach powinni jednoczyć mieszkańców wokół ważnych dla nich, dla nas wszystkich inicjatyw.

Uważam, że urząd gminy powinien stać ponad podziałami społecznymi a pracownicy urzędu każdego mieszkańca - petenta powinni załatwiać w sposób jednoznaczny, bez względu na jego przynależność polityczną czy poglądy. Urząd ma być przyjazny dla każdego obywatela bez wyjątku. Urzędnicy są dla ludzi i wspólnie mamy wspierać rozwój naszej społeczności.

Myślę, że to jednoczenie mieszkańców było może ważniejsze niż inne zadania, ponieważ ludzie poczuli jak dużo od nich, ich zainteresowania i zaangażowania zależy.

Moje decyzje uzyskują pełną aprobatę radnych i społeczeństwa naszej gminy o czym świadczy wynik ostatnich wyborów samorządowych.

*** Jak ocenia pan pod względem inwestycyjnym piątą kadencję, a pana pierwszą w roli włodarza tej gminy?**

Pod względem inwestycyjnym gmina Kąkolewnica była zaniedbana. W V kadencji na inwestycje gminne pozyskaliśmy środków pozabudżetowych ok. 16 mln zł. Mieliśmy więc pracowitą i obfitą kadencję.

Udało się zbudować ok. 90 km sieci wodociągowej wraz z przyłączami, tym samym dostęp do wodociągu zapewniliśmy wszystkim chętnym mieszkańcom gminy. W ciągu jednej kadencji zwodociągowano pozostałą część gminy pozbawioną dotychczas dostępu do wodociągu, co stanowiło 45% ogólnej długości sieci wodociągów gminnych. Daje to stu procentowe zwodociągowanie gminy. Wykonano nowe ujęcie wody i nowoczesną stację

uzdatniania wody w Kąkolewnicy, które zabezpiecza wodę dla całej gminy. Nowa technologia uzdatniania wody pozwala na dostarczanie mieszkańcom bardzo dobrej jakości wody. Przeprojektowano i wykonano sieć wodociągową w ten sposób, że aktualnie ciśnienia w sieci, w każdej miejscowości jest właściwe. Przy modernizacji ujęcia wody wykonano nowy odwiert studni i powiększono zbiorniki wodne, tak że w okresie największego rozbioru wody nie powinno jej zabraknąć. Ujęcie ma własne zasilanie awaryjne w postaci agregatu prądotwórczego na wypadek awarii sieci energetycznej.

Ważnym zadaniem jest budowa bazy sportowej. Nie mieliśmy stadionu sportowego ani boiska dla młodzieży szkolnej. W miejscowym Zespole Oświatowym jest około 600 uczniów a baza sportowa gminy była w fatalnym stanie. Wybudowaliśmy w Kąkolewnicy Orlik 2012 oraz rozpoczęliśmy budowę stadionu, który prawdopodobnie zostanie oddany do użytku w tym roku. Również pod potrzeby stadionu rozbudowaliśmy budynek Gminnego Ośrodka Kultury, co zabezpieczy potrzeby lokalowe - zaplecze socjalne stadionu. Będzie to piękny obiekt, służący naszym mieszkańcom do aktywnego spędzania czasu.

Przygotowujemy się w dalszej kolejności do poprawienia bazy sportowej w każdej miejscowości gdzie są szkoły. Przy tych obiektach chcemy budować boiska wielofunkcyjne służące młodzieży szkolnej jak i poza szkolnej.

*** Na jakim etapie jest budowa kanalizacji na terenie waszej gminy?**

W minionej kadencji oddano do użytku oczyszczalnię ścieków, której budowa była rozpoczęta w IV kadencji. W latach 2008-2010 wybudowaliśmy ponad 20 km sieci kanalizacyjnej. Praktycznie centrum Kąkolewnicy jest skanalizowane, na początku V kadencji przyłączy było ok. 70, aktualnie mamy ok. 270.

Zarówno na oczyszczalnię jak i na kanalizację Kąkolewnicy Południowej, Kąkolewnicy Wschodniej i części Rudnika otrzymaliśmy dofinansowanie z Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego.

Na przyszłość planujemy w ramach drugiej aglomeracji wodno-ściekowej budowę drugiej oczyszczalni i sieci kanalizacyjnej w Polskowoli, do której przyłączymy gospodarstwa domowe z Brzozowicy Małej, Brzozowicy Dużej i Mościsk. Jesteśmy w trakcie ustalania miejsca lokalizacji oczyszczalni. Co wiąże się z koniecznością zmiany planu zagospodarowania przestrzennego.

W dalszej kolejności będziemy kontynuowali budowę kanalizacji sieciowej ponieważ w naszej gminie jest to rozwiązanie najbardziej uzasadnione ekonomicznie. Wykorzystamy istniejące już aglomeracje wodno-ściekowe przy budowie dalszej sieci kanalizacyjnej.

*** W jakim stanie są wasze drogi gminne?**

Na terenie gminy posiadamy około 70 km dróg gminnych, większość jest utwardzona. Ale jakość tych dróg wymaga już w chwili obecnej dużych nakładów. Potrzebna jest ich modernizacja i pilne remonty.

Na pewno kompleksowo zajmujemy się drogami po zakończeniu rozpoczętych inwestycji.

W V kadencji utwardziliśmy ok. 4 km dróg gminnych. Co roku wykonujemy pewien odcinek, ale potrzeby w tym zakresie są ogromne i bardzo kosztowne.

W piątej kadencji budowaliśmy parkingi i chodniki, co znacznie poprawiło estetykę miejscowości jak i bezpieczeństwo ruchu drogowego.

W tym roku planujemy prowadzenie inwestycji drogowych na osiedlu Rudnik, położymy ponad 2 km ciągów pieszo-jezdnym. Jest to konieczna inwestycja, gdyż stan dróg na osiedlu jest w fatalnym stanie. Pomimo wielkich potrzeb, w przeszłości nie podejmowano żadnych decyzji by to poprawić. Moim zdaniem jest to również inwestycja bardzo potrzebna, ponieważ w tej części Kąkolewnicy w V kadencji wykonaliśmy budowę kompleksową potrzebnej infrastruktury.

*** Jak ocenia pan stan bazy oświatowej w gminie?**

W minionej kadencji bardzo duże nakłady przeznaczaliśmy na oświatę. Zmodernizowaliśmy szkoły: ZO w Brzozowicy Dużej, SP w Żakowoli Poprzecznej, Gimnazjum w Olszewnicy i SP w Turowie. Zainstalowaliśmy w kotłowniach bezobsługowe kotły na ekogroszek. Wymieniliśmy stolarkę okienną, drzwiową, dociepliliśmy budynki, pomalowaliśmy elewację oraz wykonaliśmy nowe pokrycia dachowe.

*** A Kąkolewnica?**

W Kąkolewnicy planujemy budowę nowego obiektu. Jest to inwestycja konieczna i pilna ponieważ obiekt jest w złym stanie technicznym i nie nadaje się do remontu. Rozpisaliśmy już przetarg na wyłonienie wykonawcy na sporządzenie dokumentacji technicznej nowego obiektu, w którym znajdować się będzie Gimnazjum, Szkoła Podstawowa, nowoczesna stołówka z zapleczem.

Jest to duże przedsięwzięcie, zdaję sobie sprawę ze skali trudności, ale bez wątpienia jest to konieczne.

Bez dobrej bazy oświatowej w Kąkolewnicy nie ma mowy o podejmowaniu jakichkolwiek decyzji w sprawie usprawnienia oświaty jak i zmniejszeniu nakładów finansowych na oświatę.

Oświata to 40 proc. budżetu gminy, razem z subwencją to 9,5 mln zł., w tym ok. 2 mln to środki z naszego budżetu.

*** Gdzie przewidujecie lokalizację nowej szkoły?**

Wszystko wskazuje na to, że lokalizacja nowych obiektów oświatowych pozostanie w tym samym miejscu. Jest to bez wątpienia decyzja bardzo trudna, uciążliwa jak i kosztowna, gdyż należy zabezpieczyć ciągłość nauczania młodzieży szkolnej. Aktualnie nie ma możliwości by inwestycję przenieść w inne miejsce, zwłaszcza że część infrastruktury jest przy istniejącej szkole. Mam tu na myśli salę gimnastyczną, boisko Orlik. Cały kompleks obiektów musi być usytuowany w jednym miejscu, co pozwoli na obniżenie kosztów utrzymania, które coraz bardziej wzrastają, jak również dla zabezpieczenia ciągłego nadzoru i kontroli całej bazy dydaktycznej sprawowanej przez resort oświaty. Nie ukrywam, że ta inwestycja jest dla mnie jak i dla całej Rady Gminy największym wyzwaniem. Po pierwsze to ogromny koszt sięgający kilku milionów złotych, po drugie stworzenie takich warunków by młodzież szkolna tego nie odczuła i nie doświadczyła negatywnych skutków związanych z tą inwestycją.

Determinacja zarówno dyrekcji Zespołu Oświatowego w Kąkolewnicy jak i samorządu jest ogromna. Myślę, że wspólnie sprostamy wyzwaniu, którego się podjęliśmy.

*** Jakie inwestycje przewidzieliście na ten rok?**

Kontynuujemy zadania rozpoczęte a więc: stadion sportowy, domy ludowe i strażnice w Polskowie, Turowie, Wygnance, Olszewnicy, Lipniakach, Żakowoli Starej. Będziemy budowali - drogi na osiedlu Rudnik i modernizowali drogi na terenie gminy oraz drogi dojazdowe do pól i łąk.

W tegorocznym budżecie na inwestycje mamy zaplanowane 6,8 mln zł, część pieniędzy będzie pochodziła z dotacji.

Co zdaniem pana jest zadaniem strategicznym, takim który rozwój gminy uczyni wartością dodaną, stałą?

Samorząd powinien pomagać ludziom na danym terenie. Wspierać przedsiębiorczość, usługi w tworzeniu miejsc pracy.

Uaktualniamy plan zagospodarowania przestrzennego gminy, chcemy wyznaczyć i zorganizować tereny inwestycyjne żeby ściągnąć inwestorów. To jest zadanie strategiczne, dbać i rozwijać kapitał ludzki, będzie to służyło rozwojowi gminy. Jeśli ludzie tutaj znajdą pracę to nie wyjadą.

Dziękuję za rozmowę:

Ewa Koziara

Podatek od głupoty

Kiedy się uchwała budżet narodowy,
najtęższe się wtedy nad nim łamią głowy.
Sztab ekonomistów i doradców różnych,
główkuje, jak można z pustego wlać w próżne?

I ciągle przed nimi staje ten dylemat;
komu by tu odebrać?, gdy nikt wiele nie ma.

Na kim by zaoszczędzić, jakich użyć chwytów?

- By broń Boże sobie, nie zmniejszyć dobrobytu!

Szarpią ten biedny budżet, niczym sukna sztukę,
jedni ciągną na lecznictwo, inni na naukę.

Ci zaś, co muszą do Unii „szmal” duży wyłożyć,
pragną nowym podatkiem rencistów obłóżyć!

Jednakowe nam bajki wciąż opowiadają,

- o krawcu, co tak kroi, jak materii staje.

- To o koldrze za krótkiej, na którą jest dług,

co nijak nie jest w stanie, przykryć wszystkich nóg!

Lecz co by nie mówili, wciąż dziura w budżecie!

Bo polski majątek hula gdzieś po świecie!!!

Na zagranicznych kątach jest rozlokowany,

i przez obce banki dobrze pilnowany!

Tak więc w trosce o budżet - panowie i panie,

proponuję wprowadzić takie rozwiązanie:

- Żebyście od głupoty - tej u nas dostatek,

chcieli wreszcie wprowadzić wysoki podatek!

Od procederów niecznych, chciwości rządzenia,

prywaty, sobiepaństwa i złych praw tworzenia!

Od pustych haseł, obietnic, których też nie mało,

haracz jeszcze większy wziąć by wypadało!

Od powszechnej korupcji - tu grube miliony da się już osiągnąć!

I można by je było do budżetu wciągnąć!

Lub podatki od afer, których moc na szczycie.

- Z nich rencistom by starczyło na dostatnie życie!

A nie tylko na „ochłap”, co w swej łaskawości,

raz w roku rząd im rzuca, jak głodnym psom kości!

I to też tylko wtedy, kiedy są wybory,

bo w innym czasie, to i ochłapu rzucić nie jest skory!

Gdyby tę ważną sprawę władza zrozumiała,

i od tych „dział” przeróżnych podatki wziąć chciała,

żadnej luki by wtedy w budżecie nie było,

a wszystkim ludziom w kraju, lepiej by się żyło!!!

Janina Karasiuk

czytaj str. 20

V kadencja 2006 - 2010

Pod względem inwestycyjnym V kadencja samorządu w gminie Kąkolewnica była bardzo udana, wykonano inwestycje na łączną kwotę 26,5 mln zł, w tym pozyskano środków pozabudżetowych ok. 16 mln zł.

* Zakończono budowę oczyszczalni ścieków w Kąkolewnicy, rozpoczętą w IV kadencji. Po oddaniu do użytku oczyszczalni ścieków natychmiast rozpoczęto rozbudowę skromnej sieci kanalizacyjnej wykonanej razem z oczyszczalnią. Rozbudowano istniejącą sieć kanalizacji sanitarnej o 4138 mb sieci grawitacyjno-tłocznej, wyposażonej w 5 przepompowni z przyłączami kablowymi nn (niskiego napięcia) oraz 140 sztuk przykanalików o łącznej długości 2444 mb.

* Rozpoczęto rozbudowę parkingów chodników dla pieszych w Kąkolewnicy i innych miejscowościach gminnych, których brak powodował poważne utrudnienia w ruchu drogowym, w wyniku tych działań zbudowano 1882 m² parkingów o łącznej liczbie miejsc parkingowych 145 oraz 620 m² chodników dla pieszych. Wymienione inwestycje obejmują Kąkolewnicę przy budynku Urzędu Gminy oraz przy ul. Szkolnej i kompleksie boisk wielofunkcyjnych Orlik.

Chodniki dla pieszych zbudowano: - w Polskowoli przy szkole, przy drodze gminnej w stronę cmentarza i parking przy cmentarzu; w Brzozowicy Dużej zbudowano parking przy Zespole Oświatowym oraz chodnik w Kąkolewnicy Wschodniej;

* W zakresie rozbudowy bazy sportowej zbudowano kompleks boisk sportowych w ramach rządowego programu Moje Boisko - Orlik 2012, w skład którego weszły: boisko wielofunkcyjne do siatkówki i koszykówki z nawierzchnią poliuretanową; boisko do piłki nożnej o nawierzchni z trawy syntetycznej; ogrodzenie, piłkochwyty; oświetlenie kompleksu oraz zaplecze socjalne.

* Bardzo ważnymi dla środowisk lokalnych są zrealizowane inwestycje w zakresie infrastruktury drogowej:

- rozbudowano i uzupełniono oświetlenie uliczne mające wpływ na poprawienie bezpieczeństwa ruchu drogowego w miejscowościach: Turów, Mościska, Jurki, Rudnik, Olszewnica Mała;

-wykonano nowe nawierzchnie asfaltowe na odcinkach dróg w miejscowościach: Turów (Koziołkowa i Zarówie), Grabowiec, oraz drogę Żakowala Radzyńska - Żakowala Stara z wykorzystaniem środków finansowych z FOGR

* Zrealizowano rozbudowę i termo-renowację budynku Urzędu Gminy, wymieniono pokrycie dachowe, rozbudowano poddasze z przeznaczeniem na nowe pomieszczenia biurowe, wyposażono budynek w pochylnie ułatwiającą osobom niepełnosprawnym dostęp do Urzędu. Utwardzono plac przy Urzędzie Gminy oraz wykonano nowe ogrodzenie.

* W zakresie doposażenia jednostek OSP wykonano następujące działania: zakupiono nowy samochód ratowniczo-gaśniczy marki MAN dla jednostki OSP w Kąkolewnicy która wchodzi w skład Krajowego Systemu Ratowniczo-Gaśniczego (środki na zakup pojazdu pochodziły z WFOŚiGW, Wojewódzkiego Zarządu Zwią-

Apel GOK

Remontowane i modernizowane świetlice wiejskie stały się inspiracją pomysłu stworzenia świetlic tematycznych, które zajmą się ochronieniem tradycji i dziedzictwa na terenie gminy Kąkolewnica. W planach jest stworzenie skansenu. GOK zwraca się z prośbą do mieszkańców gminy, aby przechowali dawne narzędzia rolnicze, sprzęty gospodarstwa domowego, kołowrotki, sprzęt służący do obróbki lnu, żarna, drewniane maselnice i inny, ułatwiający kiedyś życie na wsi. Jest też zainteresowany tkanym płótnem, kilimami, wyszywanymi makatkami itp.

GOK prosi o kontakt osoby posiadające takie rzeczy.

(g.)

Inwestycje gminy Kąkolewnica

zku OSP oraz budżetu gminy), dodatkowo jednostka wyposażona została w nowoczesny zestaw do ratownictwa technicznego.

Wyposażono Jednostkę OSP w Żakowoli Starej w średni wóz ratowniczo-gaśniczy marki Mercedes, jednostki OSP w Wygnance i Brzozowicy Dużej otrzymały na wyposażenie średnie wozy ratownicze-gaśnicze STAR 244, jednostka OSP w Grabowcu wyposażona została w lekki wóz ratowniczo-gaśniczy marki FORD.

* Przeprowadzono w 14 obiektach użyteczności publicznej wymianę kotłów c.o. (szkoły, domy kultury, strażnice). Zamontowane zostały kotły na ekogroszek z automatycznym podawaniem paliwa.

* W celu likwidacji barier architektonicznych w dostępie do zakładów opieki zdrowotnej osobom niepełnosprawnym wykonano pochylnie z poręczami przy ośrodkach zdrowia w Polskowoli i Kąkolewnicy.

* Przystąpiono do realizacji cyklu działań modernizacyjnych przy budynkach komunalnych, którymi objęto Szkołę Podstawową w Turowie, Szkołę Podstawową w Żakowoli Poprzecznej, Dom Nauczyciela w Żakowoli Poprzecznej, Dom Nauczyciela w Polskowoli, Szkołę Podstawową w Brzozowicy Dużej, ośrodki zdrowia w Polskowoli i Kąkolewnicy. W zakres inwestycji wchodziła wymiana stolarki okiennej i drzwiowej, wymiana pokryć dachowych oraz docieplenie elewacji. Część funduszy na to zadanie pozyskano z Ministerstwa Edukacji Narodowej.

* Zakupiono busa marki Mercedes przystosowanego do przewozu osób niepełnosprawnych (zakup współfinansowany ze środków PFRON).

* Zbudowano 7 biologicznych przydomowych oczyszczalni ścieków przy budynkach szkół w Olszewnicy, Brzozowicy Dużej, Żakowoli Poprzecznej, Turowie, Grabowcu oraz przy ośrodku zdrowia i domu kultury w Polskowoli.

- Zakupiono równiarkę do remontu dróg gruntowych.

* W 2010 roku zakończono realizację największego przedsięwzięcia inwestycyjnego V kadencji pod nazwą: Zintegrowany system wodociągowo-kanalizacyjny w gminie Kąkolewnica. Był to projekt współfinansowany ze środków Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego w ramach Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Lubelskiego na lata 2007-2013 oś priorytetowa VI: Środowisko i czysta energia, działanie 6.1 Ochrona i kształtowanie środowiska.

Projekt, którego celem była kompleksowa regulacja gospodarki wodno-ściekowej w gminie obejmował: budowę 15 km sieci kanalizacyjnej w miejscowościach Kąkolewnica Wschodnia, Kąkolewnica Południowa i Rudnik, w tym 254 nowych przyłączy do sieci kanalizacyjnej o długości 1500 m.

Oraz budowę 64 km sieci wodociągowej w miejscowościach: Olszewnica, Lipniaki, Mościska, Sokule, Kąkolewnica Północna, Miłolas, Grabowiec, Wygnanka, Rudnik, Turów, Jurki. Budowę 575 nowych przyłączy wodociągowych o łącznej długości 21 km. Zmodernizowano ujęcie wody w Kąkolewnicy Południowej, wykonano nową studnię głębinową oraz wprowadzono nową technologię uzdatniania wody. Po zakończeniu inwestycji dostęp do wodociągów ma zapewnione 100% mieszkańców gminy.

VI kadencja 2010 - 2014

Rok 2011

Realizowana jest inwestycja - Rozbudowa wraz z remontem budynku GOK i OSP w Kąkolewnicy, na którą uzyskano dofinansowanie w ramach Programu Rozwoju Obszarów Wiejskich działanie Odnowa i rozwój wsi.

W ramach inwestycji rozbudowano obiekt, zmodernizowano pomieszczenia wewnątrz, wymieniono instalacje, stolarkę okienną i drzwiową, budynek jest już ocieplony. Obiekt zostanie wyposażony w zewnętrzną scenę, która będzie wykorzystywana na potrzeby imprez plenerowych.

Bezpośrednie sąsiedztwo budynku z budowanym stadionem, po zakończeniu obu inwestycji stworzy kompleks umożliwiający organizowanie uroczystości o charakterze kulturalnym, sportowym i kulturalno sportowych, które będą odbywały się w bezpiecznych i komfortowych warunkach.

* Trwająca realizacja inwestycji pn. Budowa stadionu sportowego w gminie Kąkolewnica zapewni społeczności lokalnej możliwość korzystania z boiska do piłki nożnej z nawierzchnią trawiastą, bieżni, trybun, całość będzie ogrodzona, oświetlona i monitorowana.

Inwestycja jest realizowana przy wsparciu funduszy z: Funduszu Rozwoju Kultury Fizycznej Ministerstwa Sportu i Turystyki.

* Rozbudowa strażnicy i domu ludowego w Turowie, Polskowoli, Wygnance, Żakowoli Starej wykonywana jest z wykorzystaniem dofinansowania pochodzącego z Programu Rozwoju Obszarów Wiejskich.

* Rozbudowa świetlicy wiejskiej w Olszewnicy, (środki z budżetu gminy).

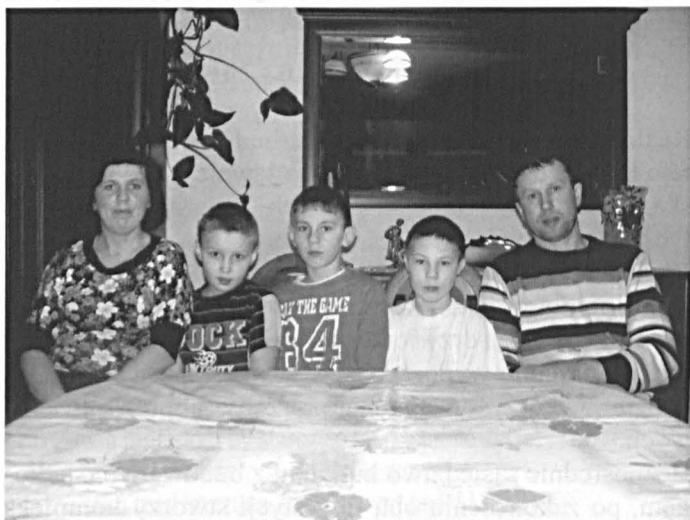
* Projektowana jest dalsza rozbudowa sieci kanalizacji sanitarnej w Kąkolewnicy, oraz - bieżące remonty dróg gruntowych.

Na podstawie informacji udzielonych w Urzędzie Gminy Kąkolewnica napisała (ek.)

Lubimy wieś i pracę

Spotykam się z państwem **Jolantą i Leszkiem Chud** wieczorem, po całodiennej pracy. Na szczęście jeszcze nie rozpoczęły się wiosenne roboty polowe i o godz. 19.30 można pana Leszka zastać w domu. Od wczesnej wiosny do późnej jesieni niestety jest to trudne.

Dom rodzinny pana Leszka to Żakowola Radzyńska, gdzie mieszkają jego rodzice **Zdzisław i Maria Chud**. Tam też rozpoczął gospodarowanie, kiedy w 1997 r. rodzice przepisali na niego część pola. W 1999 r. przekazali całe gospodarstwo.

Jolanta i Leszek Chud ślub wzięli w 1997 r., wychowują czterech synów: Dawida, Jakuba, Krzysztofa, Michała.

- Myśląc o rozwoju gospodarstwa należało zdecydować się na inną lokalizację, w Żakowoli nie było warunków żeby rozbudować gospodarstwo - mówi Leszek Chud. Konieczne to było ponieważ rozbudowa wiązała się ze zmechanizowaniem ciężkich prac. W 2005 roku rozpoczęłam budowę obory w Turowie, kończyliśmy budowę w 2006 r. i od razu zostały zalane fundamenty pod dom. Od jesieni 2007 roku tutaj mieszkamy.

Przy budowie obory skorzystałem z kredytu Młody Rolnik, który będziemy spłacać do 2020 r.

Gospodarstwo jest wyposażone w potrzebne maszyny, urządzenia i sprzęt. Razem z dzierżawami liczy 75 ha, w tym 20 ha kukurydzy, 30 ha zbóż, reszta łąka. Produkcja roślinna przeznaczona jest na potrzeby gospodarstwa. Dokupowane są śrutry rzepakowe, sojowe oraz preparaty witaminowe.

Stado liczy 70 krów mlecznych i 55 sztuk młodzięży. Mleko odbiera radzyński „Spomlek”. Limit na to gospodarstwo w roku kwotowym wynosi 420 tyś. l. rocznie.

Od trzech miesięcy poprawiła się cena mleka 1.39-1.40, ale podrożały środki produkcji.

Pan Chud inwestuje w gospodarstwo ostrożnie, tylko zarobione pieniądze. Ma jeden kredyt, nie zaciąga innych

ponieważ koniunktura w rolnictwie od lat nie jest najlepsza i tylko rozsądne planowanie wydatków inwestycyjnych pozwala na pewien optymizm.

- *A jest trudno* - mówi pan Leszek, *wystarczy porównać litr oleju prawie 5 zł. a litr mleka 1.4 zł.*

Mamy łąki na Owieszance i Żakowoli Starej, są nisko położone i woda je zalewa. Jest to temat trudny do załatwienia. Siano z podmokłej łąki nie ma już dobrej jakości. Ciężki, duży sprzęt też na taką łąkę nie wjedzie.

Na razie właśnie z powodów ekonomicznych nie myślę o rozwoju gospodarstwa, chciałbym jedynie w jak najlepszym stanie i na takim poziomie jak teraz utrzymać to co mamy.

Młodzi gospodarze dzień rozpoczynają o 5 rano od porannego udoju, następnie zadawanie paszy, pojenie cielaków i wszyscy pani Jolanta, pan Leszek, pan Zdzisław idą na śniadanie, które przygotowuje pani Maria.

Następnie zajmują się koniecznymi w danym dniu pracami gospodarskimi.

Obiad przygotowuje mama i babcia, która pod opieką ma też wnuki. Wieczorny udoj i obrządek kończą pracowity dzień.

Pani Jolanta podkreśla, że od dziecka nie bała się ciężkiej pracy w gospodarstwie. - *Ale ważne też jest zgranie, dogadanie się. Teściowie naprawdę dużo nam pomagają a my staramy się to docenić* - mówi.

Najważniejsze żeby było zdrowie, bo praca mnie nie przeraża. Dzisiaj na wsi kobieta ma dużo ułatwień i to zarówno w prowadzeniu domu jak i pracach gospodarskich.

Najtrudniej mi godzić się z brakiem czasu i dla siebie i dzieci. Chciałabym abyśmy wszyscy razem pojechali na wakacje. Tylko to marzenie nie uwzględnia charakteru naszej pracy. Mypo prostu musimy być w gospodarstwie.

Co do jednej kwestii nie mam wątpliwości państwo Chudowie ciężko pracują. Oboje przyznają, że inaczej w gospodarstwie się nie da, każda para rąk do pracy jest potrzebna. Doceniają pomoc rodziców pana Leszka, praktycznie to jego mama prowadzi dom i pilnuje chłopców. Żona i ojciec pracują na równi z nim.

Ważne dla obojga jest też to, że lubią wieś, praca w gospodarstwie nigdy nie stanowiła dla nich problemu wręcz przeciwnie dawała i daje dużo satysfakcji.

Ewa Koziara

Wydawca: Gmina Kąkolewnica, 21-302 Kąkolewnica, tel. 83 372 20 10
Przygotowanie gazety do druku: Ewa Koziara, tel. 513-236-751
Druk: "AWA-DRUK" Radzyń Podl., tel./fax 083 352 25 91

dokończenie ze str. 1

Chwalimy się...

nie była to stylizacja. Reasumując wśród zespołów kąkolewnickich poziom wykonawczy z roku na rok poprawia się. Najwięcej problemów stwarza dotarcie do tradycyjnego repertuaru, który warunkuje niemal połowę sukcesu - mówił Andrzej Sar.

Nagrody w konkursie ufundował Wójt Gminy Kąkolewnica **Czesław Pękała**. Dwie nagrody po 550 zł zespoły Brzozowianki i Wrzos. Trzy nagrody po 500 zł Niezapominajki, Strumień, Tęcza.

Zespołem ludowym „**Brzozowianki**” w Brzozowicy Dużej kieruje pani **Marianna Sójka**. - Nasz zespół powstał w kwietniu 2007 r. - mówi, przedtem też był zespół, który prowadziła Czesława Matejek. Można więc powiedzieć, że wznowiliśmy działalność. Z poprzedniego zespołu śpiewa **Helena Sawicka**. Mamy piękne głosy **Joanny Rosińskiej** i **Janiny Maciejczyk**. Lubimy śpiewać i chętnie się spotykamy.

Zespół ludowy „**Niezapominajki**” z Turowa prowadzi pani **Barbara Musiatowicz**. Zespół wznowił działalność przed czterema laty.

Zespół ludowy „**Strumień**” z Polskowoli powstał w maju 2005 r. Kierownikiem jest pani **Janina Kocińska**, a opiekunem muzycznym pan **Stanisław Okoński**.

- Zespół w Polskowoli utworzyliśmy po raz pierwszy - mówiła Janina Kocińska. W gminie był już Wrzos i Tęcza, które nas inspirowały, wszystko zaczęło się od śpiewania kolęd w naszym kościele.

Nazwa zespołu pochodzi od pieśni: „Strumieniu górski strumieniu”, którą pięknie śpiewała pierwsza nasza opiekunka **Małgorzata Kłos**.

Zespół ludowy „**Tęcza**” w Brzozowicy Małej istnieje 7 lat. - Zainspirował nas zespół ludowy Ziemiarki z Przegalin Dużych w gminie Komarówka Podlaska i nasz kąkolewnicki Wrzos - mówiła pani **Danuta Wiśniewska** kierownik zespołu. Debiut na scenie mieliśmy właśnie w Przegalinach u Zosi. Zespół liczy osiem kobiet, kierownikiem muzycznym jest **Tadeusz Sójka**. Występujemy na imprezach lokalnych, gminnych powiatowych, śpiewaliśmy nawet w Krakowie w Sanktuarium Brata Alberta.

„**Wrzos**” działa przy GOK w Kąkolewnicy od 2000 roku. Obecnie liczy 14 osób a kierownikiem zespołu od 2 lat jest **Kazimiera Gomółka** (od 2000 r. do 2010 r. była **Stanisława Kośmider**). Instruktorem muzycznym jest **Sławomir Woch**. Występuje na przeglądach pieśni wielkopostnych, maryjnych i kolęd, śpiewa pieśni biesiadne, ludowe, kościelne i patriotyczne. W większości wykonuje utwory w układzie dwugłosowym. Brał udział w Ogólnopolskim Przeglądzie Kolęd i Pa-

storałek w Niepokalanowie, XIII Międzynarodowym Przeglądzie Kolęd Wschodniosłowiańskich w Terespolu i Dożynkach Wojewódzkich w Radawcu.

Pierogi 2011

Tą część uroczystości rozpoczęła prezentacja wyrobów (patrz foto s. 11), które z równym powodzeniem syciły oko jak i później podniebienie.

Przed 12 laty narodził się pomysł, aby wskrzesić dawne tradycje Kąkolewnicy, związane z ciastem karnawałowym i pierogami: - *A więc tym, co jest nasze. Budujemy kąkolewnicką markę* - powiedziała **Bożena Adamowicz** dyrektor GOK w Kąkolewnicy. W 2007 r. zarejestrowaliśmy cztery produkty: parowańce z serem, parowańce z kaszą jaglaną, marchwiaki, racuchy z makiem, a w 2009 roku dwanaście: tertuny brzozowickie z soczewicą, pierogi żakowolskie ze smażonymi ziemniakami, pierogi zosinowskie z jagodami, pyzy polskowolskie z mięsem, pierogi lipnickie z kapustą i grzybami, pierogi turowskie z soczewicą, racuchy turowskie, parowańce brzozowickie z kapustą i grzybami, pączki żakowolskie z powidłami z antonówek, pierogi olszewnickie z kaszą gryczaną, parowańce żakowolskie z soczewicą, zawijaki wygnanowskie.

Impreza nabierała rozmachu i cieszyła się coraz większym zainteresowaniem. Prawie każde sołectwo było w tym konkursie reprezentowane i stąd nazwy potraw. Od początku impreza miała charakter integracyjno-promocyjny, po prostu chwalimy się tym co mamy.

Trzeba pamiętać, że Kąkolewnica była od bardzo dawna znana z wyrobu pierogów, o czym świadczy też to, że jeszcze dziś mieszkańców Kąkolewnicy nazywają „Pieróżnikami”, a jest to nazwa pamiętająca naprawdę dawne, dawne czasy.

W tym roku do konkursu stanęły panie z 15 sołectw gminy Kąkolewnica: Brzozowica Duża - **Anna Sójka** - tertuny brzozowickie; Brzozowica Mała - **Izabela Wiśniewska** - parowańce brzozowickie z kapustą i grzybami; Grabowiec - **Agnieszka Korczak** - pierogi turowskie z soczewicą; Kąkolewnica Południowa - **Joanna Cechowska** - pierogi turowskie z soczewicą; Kąkolewnica Północna - **Dorota Wasąg** - racuchy z makiem, pączki żakowolskie powidłami z antonówek; Kąkolewnica Wschodnia - **Magda Kazimieruk** - pyzy polskowolskie z mięsem; Miłolas - **Bożena Jastrzębska** - pierogi lipnickie z kapustą i z grzybami; Olszewnica - **Karolina Pękała** - pierogi olszewnickie z kaszą gryczaną; Polskowola - **Barbara Szcześniak** - pyzy z mięsem; Rudnik - **Monika Zgorzałek** - parowańce z serem i parowańce z kaszą jaglaną; Turów - **Agnieszka Szczepaniuk** - racuchy turowskie i pączki żakowolskie z powidłami z antonówek; Wygnanka - **Alicja Cap** - zawijaki wygnanowskie i marchwiaki z makiem; Zosinowo - **Agnieszka Nurzyńska** - pierogi lipnickie z

kapusta i z grzybami; Żakowola Poprzeczna - **Monika Kot** pierogi z serem i pierogi zosinowskie z jagodami; Żakowola Stara - **Sylvia Ochal** - pierogi żakowolskie ze smażonymi ziemniakami. Razem panie przygotowały ponad 2300 sztuk: pierogów, parowańców, pyzów, racuchów, tartunów, zawijaków i marchwiaków. Nagrody rzeczowe w postaci kompletu sztucców ufundował Bank Spółdzielczy w Trzebieszowie, który od wielu lat jest sponsorem nagród dla kobiet przygotowujących pierogi. Na spotkaniu reprezentowany przez: **Jarosława Trokowicza** prezesa BS w Trzebieszowie, **Stanisława Iwanowskiego** przewodniczącego Rady Nadzorczej BS w Trzebieszowie, **Annę Grudzińską** dyrektora oddziału BS w Kąkolewnicy.

Panowie prezes i przewodniczący osobiście wręczyli nagrody kobietom prezentującym produkty tradycyjne, a podziękowania wręczył **Czesław Pękała** wójt gminy.

W tym roku przekazywanie tradycji kulinarnych gminy młodym gospodyniom wsparł program unijny: „**Integracja przez tradycję**”. W projekcie wzięło udział 45 osób z 18 miejscowości gminy: Brzozowica Duża, Brzozowica Mała, Kąkolewnica Wschodnia, Kąkolewnica Południowa, Kąkolewnica Północna, Rudnik, Olszewnica, Polskowola, Lipniaki, Grabowiec, Miłolas, Żakowola Stara, Żakowola Poprzeczna, Turów, Wygnanka, Zosinowo, Sokule, Jurki. Panie nie tylko uczyły się wykonywać produkty tradycyjne, ale zdobywały wiedzę na temat prowadzenia dodatkowej działalności pozarolniczej w zakresie cateringu. Projekt ponadto przyczynił się do zwiększenia stopnia integracji społecznej mieszkańców, ożywienia lokalnej aktywności, a także ocalenie od zapomnienia dawnych sposobów przygotowania 16 potraw tradycyjnych, będących częścią kultury niematerialnej tego terenu.

Pani **Agnieszka Nurzyńska** z Zosinowa brała udział w projekcie i to ona zaprosiła panie z Zosinowa **Barbarę Zdyb** i **Agatę Zachariasz** na imprezę Pierogi 2011.

- *Jestem po raz pierwszy na tym spotkaniu* - mówiła **Barbara Zdyb**, uważam, że jest to bardzo dobry sposób na integrację mieszkańców.

- *Trzeba się spotykać, rozmawiać z ludźmi* - mówiła **Agata Zachariasz**. *Na tej imprezie już byłam, ponieważ przedtem to panie z kół gospodyń wiejskich przygotowywały pierogi. Teraz panie, które brały udział w projekcie.*

Panie **Alina Hornowska**, **Agnieszka Bogucka** i **Krystyna Ochal** nie mają najmniejszej wątpliwości, że Żakowola Stara jest bardzo żywą i zintegrowaną wsią.

- *W tej imprezie uczestniczymy od początku* - mówiła **Agnieszka Bogucka**. *To bardzo dobry pomysł, mogą spotykać się kobiety z całej gminy. Spotykamy się przy lepieniu pierogów, młode pokolenie uczy się od starszych, przyjemnie i pożytecznie. Naszych mężów również angażujemy w akcję pierogi.*

- *Chętnie się spotykamy, tak naprawdę to jedyna dostępna dla nas rozrywka. A przy tym zrobimy coś*

dobrego i mam nadzieję, że młodzież w przyszłości nas zastąpi - mówiła **Krystyna Ochal**.

Dzień Kobiet

Życzenia z okazji Dnia Kobiet poprzedziła część artystyczna w wykonaniu młodych artystów z gminy Kąkolewnica- **Katarzyna Drelowiec** i **Renata Golec**, zaśpiewały utwór „Być kobietą” a **Wioleta Orsik** „Dumkę na dwa serca”, „Ludzkie gadanie”, „Ta sama chwila” natomiast **Mateusz Mazur** zaprezentował „Ode do kobiety”.

Następnie były życzenia, które kobietom składali: **Czesław Pękała** wójt gminy Kąkolewnica, **Tadeusz Sławecki** poseł na Sejm RP, **Sławomir Sosnowski** wicemarszałek województwa lubelskiego i **Lucjan Kotwica** starosta powiatu radzyńskiego.

Marszałek **Sławomir Sosnowski** wręczył piękny bukiet pani **Bożenie Adamowicz** i dziękował jej za wielkie zaangażowanie w upowszechnianie kultury na terenie gminy oraz promowanie gminy w województwie lubelskim.

Pani dyrektor odpowiedziała, że przyjmuje kwiaty w imieniu wszystkich aktywnych kobiet z gminy, które zawsze wspierają wszelkie inicjatywy i angażują się w realizację zadań.

Poseł **Tadeusz Sławecki** złożył serdeczne życzenia wszystkim kobietom a w swoim wystąpieniu podkreślał ważną rolę kobiet w codziennym życiu jak również ich upór w zmaganiu się z problemami. - *I pomimo wszystkich obowiązków jesteście uśmiechnięte, ciepłe, życzliwe i zadbane* - chwalił panie.

Słowa uznania skierował do pani **Bożeny Adamowicz** i mieszkańców gminy starosta radzyński, który podkreślił, że pobyty w Kąkolewnicy są inspiracją dla niego aby z kolei podpowiedział swojemu dyrektorowi jak należy urozmaicać nowymi inicjatywami życie kulturalne. - *W Kąkolewnicy pomysłów nie brakuje* - podkreślił.

Wójt gminy **Czesław Pękała** złożył serdeczne życzenia obecnym paniom ale również wspominał o wszystkich kobietach mieszkankach gminy, którym też złożył życzenia. Pani **Kazimierze Korulczyk** (specjalistce od „Racuchów z makiem”, które od 12 lat degustuje całe województwo, nawet **Michał Olszański** i **Anna Popek** w TVP 2 w programie Pytanie na śniadanie) - wręczył bukiet, dziękując tym samym pani jak i wszystkim kobietom, które angażują się w eksportową imprezę gminy jaką niewątpliwie są - Pierogi.

Panowie wszystkim kobietom wręczyli tulipany, które swoimi wiosennymi kolorami zwiastują wiosnę.

Degustacja smacznych potraw, występy artystyczne oraz zabawa zakończyła tegoroczną, tradycyjnie już bardzo udaną imprezę.

Ewa Koziara

XII Edycja - Pierogi 2011

Chwalimy się...

Agnieszka Korczak - Grabowiec

Barbara Szczęśniak i Agnieszka Kalenik - Polskowola

Bożena Jastrzębska i Czesława Sokół - Milolas

Uczestnicy imprezy Pierogi 2011

Magda Kazmieruk - Kąkolewnica Wschodnia

Wójt gminy Czesław Pękala składa życzenia
pani Kazimierze Korulczyk

Prezentacja produktów tradycyjnych,
Agnieszka Szczepaniuk - Turów

Inwestycje Gminy

W otwarciu Orlika w Kąkolewnicy uczestniczyli Krzysztof Grabczuk Marszałek Województwa Lubelskiego i Sławomir Sosnowski Wicemarszałek - listopad 2008 r.

Modernizacja domu nauczyciela w Polskowoli

Modernizacja szkoły w Brzozowicy

Modernizacja szkoły w Turowie

Modernizacja gimnazjum w Olszewnicy

Modernizacja ośrodka zdrowia w Polskowoli

Dom ludowy w Polskowoli

Kąkolewnica

Otwarcie ujęcia wody w Kąkolewnicy

Remont GOK-u w Kąkolewnicy

Modernizacja budynku Urzędu Gminy w Kąkolewnicy

Modernizacja ośrodka zdrowia w Kąkolewnicy

Orlik w Kąkolewnicy

Turów

Obrazy Krzysztofa Szczepaniuka

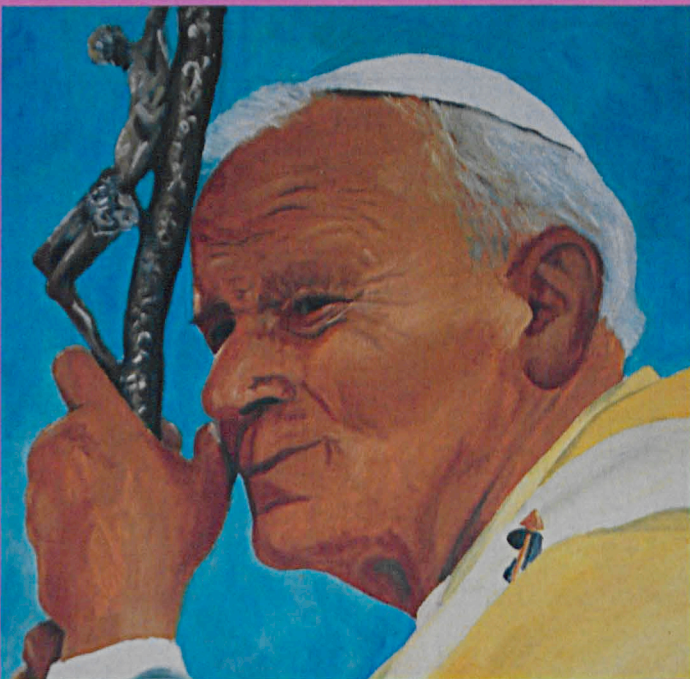
Obraz przedstawiający wydarzenia z czasów powstania listopadowego 1831 r. przy kaplicy św. Antoniego w turowskim lesie.

Bitwa pod Borodino

Bitwa pod Olszynką Grochowską

Jan Paweł II

Fot. Kompleks kultu katolickiego w turowskim lesie

Wieś się integruje

Obszarowo największym sołectwem gminy Kąkolewnica jest Turow, który zajmuje 1693,4329 ha, co stanowi 11,48 proc. powierzchni gminy. Pod względem liczby mieszkańców też należy do największych wsi gminy.

W Turowie jest 16 kolonii: Bedlno, Zadębita, Ustronie, Krawiecka, Wzgórek, Folwark, Stara Wieś, Sosnowiec, Niwki, Owieszanka, Nad Szosą (przy drodze nr 19), Pod kaplicą (nazywana też Poprzeczna, Wygon), Środkowa, Zarowie, Nowa Wieś, Koziółkowa.

We wsi jest 22 km dróg lokalnych i 20 km sieci wodociągowej.

Najmniejszą kolonią Turowa są Niwki. Na Folwarku jeszcze po II wojnie stał duży drewniany dwór Potockich, który zamieniono na dom ludowy. Dzisiaj już go nie ma, z dawnych zabudowań została jedynie stodoła. Kiedy dwór przeżywał kryzys to sprzedawał najdalej położone pola i takim miejscem jest kolonia Owieszanka.

Do prawie wszystkich kolonii prowadzi droga utwardzona. Zostało jeszcze do utwardzenia cztery drogi: do Niwek, na Folwark, w stronę Ustronia i część drogi do kolonii Nad Szosą.

Zdaniem pana **Piotra Czerwińskiego** radnego drugą kadencję Rady Gminy Kąkolewnica, przewodniczącego Komisji Kultury, Oświaty, Zdrowia i Opieki Społecznej oraz Sportu: - *Miniona, V kadencja była dla wsi dobra, nareszcie zaczęło się coś dziać* - mówił. *Tutaj jest 16 koloni a więc potrzeb w zakresie budowy i modernizacji dróg zawsze było i jest dużo. W poprzednich kadencjach zrobiono kilka dróg i rozpoczęto budowę wodociągu. A w piątej kadencji: wyremontowano szkołę, zbudowano przy szkole przydomową oczyszczalnię ścieków, pokryto asfaltem drogi „Koziółkową” i „na Bedlno”, przygotowano*

Radni z Turowa Stanisław Zalewski i Piotr Czerwiński

dokumentację do rozbudowy i modernizacji świetlicy wiejskiej i dokończono wodociąg.

- *Turow jest dużą wsią i trzeba przyznać, że w piątej kadencji zaczęliśmy być dobrze traktowani. Potrzeby mieszkańców wsi są systematycznie zaspokajane. Planujemy jeszcze w tym roku zakończyć modernizację świetlicy. Mamy bogate plany inwestycyjne na tą kadencję. Ich*

realizacja uzależniona będzie od wielu czynników zewnętrznych - mówił pan **Stanisław Zalewski** radny Rady Gminy Kąkolewnica, który obowiązkami radnego z Turowa pełni trzecią kadencję, jest przewodniczącym Komisji Rozwoju Gospodarczego, Inwestycji i Budżetu Gminy.

W Turowie znajduje się Szkoła Podstawowa, Zespół Ludowy Niezapominajki, Ochotnicza Straż Pożarna, której prezesem jest **Krzysztof Klyk** i Stowarzyszenie Rozwoju Wsi Turow, którym kieruje prezes **Anna Mróz**.

- *W 2007 roku mieliśmy w Turowie dożynki gminne, obchodziliśmy też 70 lecie parafii. Od czterech lat mamy wiejską imprezę Święto Kwitnącej Truskawki, która ładnie się rozwija i niewątpliwie integruje wieś. Turow jest jeszcze zróżnicowany, ale chce się integrować. Odbieram dużo dowodów sympatii od naszych mieszkańców, którzy pozytywnie oceniają zmiany jakieżachodzą.*

Tegoroczny fundusz sołecki zaplanowaliśmy przeznaczyć na remont drogi na Folwark i Niwki, które utwardzimy tłuczniem.

*Staram się współpracować ze wszystkimi aktywnymi osobami z naszej wsi, z radnymi, z KGW któremu szefuje **Barbara Musiatowicz**, z zespołem ludowym Niezapominajki. Panie z zespołu co tydzień się spotykają i szlifują swój bogaty repertuar* - mówiła pani **Jadwiga Cisak** sołtys wsi.

To jest druga kadencja pani sołtys. Jej zdaniem charakter ludzi sprawdza się w sytuacjach kryzysowych, a już nie raz Turowiaczy pokazali, że potrafią stanąć na wysokości zadania.

- *Ostatnio zbieraliśmy na operację Karolka, ludzie zmobilizowali się. To jednoznacznie świadczy, że chcemy i potrafimy współpracować* - podkreśla w rozmowie pani sołtys.

Historią Turowa od 20 lat jest zainteresowany pan **Krzysztof Szczepaniuk**. Zbiera dokumenty i ma bogate archiwum, które najwyższy czas już wykorzystać i napisać historię wsi.

- *Na Niwkach, osiedlili się moi dziadkowie w 1923 r., wówczas we wsi była przeprowadzana komasacja* - opowiada pan Krzysztof Szczepaniuk. *Stacja kolejowa, tartak i lasy przyciągały ludzi do Turowa, bo była praca.*

Wieś należała do międzyrzeckiego klucza Czartoryskich, który oni sprzedali później Potockim.

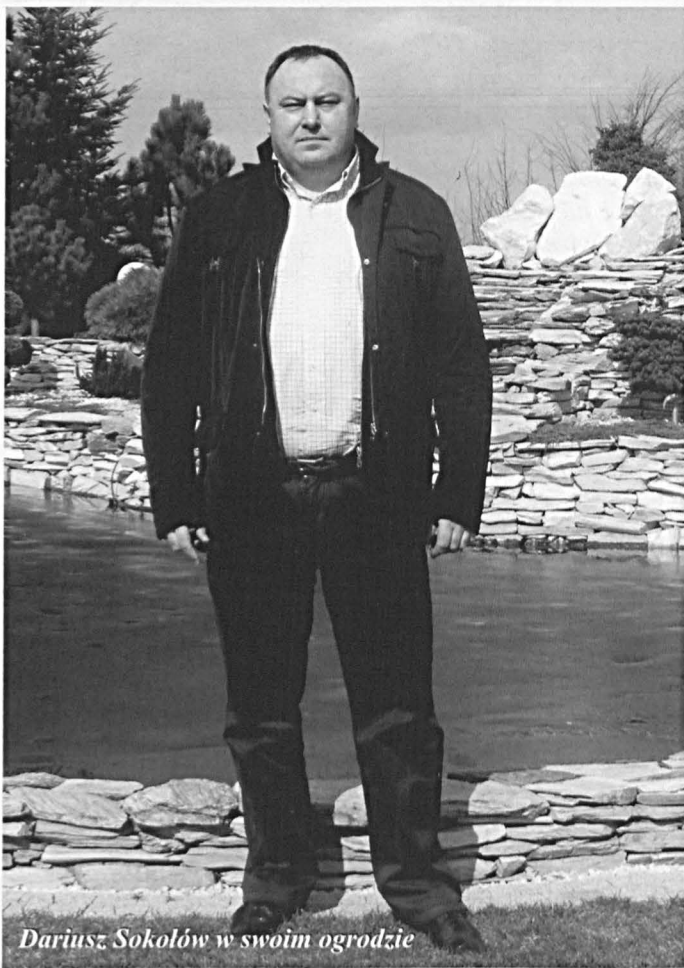
Najstarsza wzmianka o Turowie, którą udało mi się ustalić

Jadwiga Cisak
sołtys wsi drugą kadencję

Lubię wyzwania

Pierwszą firmę pod nazwą Krajowy i Międzynarodowy Transport Drogowy pan **Dariusz Sokół** założył w 1993 r. Później zmienił nazwę na Sorex i pod taką nazwą prowadzi transport międzynarodowy. Dysponuje 40 ciągnikami siodłowymi z naczepami typu chłodnia.

Dariusz Sokół w swoim ogrodzie

Firma zatrudnia ok. 60 pracowników, część z nich to mieszkańcy gminy Kąkolewnica.

Współpracuje z Rosją, Ukrainą, Białorusią, krajami Unii Europejskiej.

- W kontaktach z Rosją cały czas jest problem niskiego limitu zezwoleń - mówi pan Sokół. To nas ogranicza, przewozów mamy dużo, zezwoleń brakuje.

Początek tego roku Polska z Rosją nie mogła się domówić, przez połowę stycznia nie jeździliśmy do Rosji.

Ministerstwo Infrastruktury obiecywało, że będziemy mieli zezwolenia a podpisali 3 letnią niekorzystną dla polskich przewoźników umowę.

Jeśli chodzi o kontakty z Unią Europejską to problemów nie ma. Najważniejsze abyśmy dysponowali wysokiej jakości taborem, za samochody Euro 5 mamy niższe opłaty na autostradach. Przestrzeganie zasad ekologii wymusza zmianę taboru na coraz bardziej nowoczesny.

Na razie nie myślę o rozwoju firmy transportowej ponieważ niski limit zezwoleń Rosja kraje trzecie, poważnie ogranicza. Państwo z transportu czerpie duże zyski, a tak naprawdę to w zamian niewiele daje. 70 proc. utrzymania firmy to paliwo, systematycznie przybywa nowych kosztów w postaci różnych opłat.

Na pytanie co jest dla niego ważne w życiu pan Dariusz Sokół odpowiada: *- Na pewno rodzina - żona Alicja i synowie Daniel i Sebastian. Ważne jest prowadzenie firmy, kiedyś dawało to większą satysfakcję, ponieważ dochody były dużo lepsze. Ale lubię wyzwania.*

Cenię swoje doświadczenie, ponieważ majątek można zdobyć, a wiedza, kontakty dają poczucie bezpieczeństwa, że gdyby coś nie wyszło to zawsze sobie poradzę.

Mam wiele pomysłów, ale zastanawiam się nad ich realizacją. Coraz częściej towarzyszą refleksje, że trzeba więcej czasu poświęcić dla siebie, zwolnić, mieć czas cieszyć się z osiągnięć i sukcesów.

Dodatkowo zajmuje się branżą budowlaną, posiada ciężki sprzęt budowlany - samochody wywrotki, koparki, ładowarki - wykorzystywany przy budowie dróg. Baza firmy znajduje się w Międzyrzecu Podlaskim.

Ewa Koziara

► *to pismo sądowe z 2 maja 1418 r., które wymienia nazwę Turów i jej właściciela Świętosława Żelaznego.*

Pan Krzysztof w wolnych chwilach zajmuje się malarstwem, duża część twórczości to malarstwo batalistyczne (patrz s. 14).

W turowskim lesie jest kompleks kultu katolickiego: drewniana kapliczka pamiętająca czasy powstania listopadowego; kaplica murowana pw. Świętego Antoniego zbudowana w 1908 r. przez mieszkańców Turowa pod lasem, na gruntach chłopskich. Na tym terenie ziemia była

złej jakości. Chłopi zamienili swoje działki z dworem na lepszą ziemię. Ówczesny dziedzic teren ten zalesił po I wojnie światowej i tym sposobem kapliczki znalazły się w lesie.

W czasie II wojny wokół kaplicy powstał cmentarz. Nadleśnictwo Radzyń Podlaski wydzieliło to miejsce kultu z leśnego kompleksu i przekazało parafii w Turowie. Radny Stanisław Zalewski opowiada historię związaną z tym miejscem: *Najstarsi ludzie opowiadali, że obraz św. Antoniego został przywieziony do Turowa przez żołnierza* ►

Konsekwentny i systematyczny rozwój

Działalność gospodarczą pan **Wiesław Nurzyński** rozpoczął w 1991 r otwierając pierwszą w regionie prywatną szkołę nauki jazdy.

Dziś zaś jest prezesem wielu firm zajmujących się różnymi gałęziami gospodarki.

Jedną z nich jest powstała w połowie lat 90 firma transportowa. Zajmuje się ona przewozem materiałów sypkich na terenie kraju. Na dzień dzisiejszy firma posiada 20 ciągników siodłowych marki VOLVO, MERCEDES, MAN.

Uzupełnieniem firmy transportowej są posiadane przez pana Nurzyńskiego kopalnie surowców mineralnych położone na terenie powiatów siemiatyckiego i drohiczyńskiego. Na zwirowniach wydobywane jest kruszywo do produkcji betonów towarowych i mas asfaltowych.

W 2009 roku prezes Nurzyński w Żakowoli Poprzecznej przy trasie K19 wybudował główną bazę firmy wraz z zapleczem biurowo- warsztatowym.

Najnowszym rodzajem działalności jest zakupiona w ubiegłym roku firma BWT zajmująca się handlem międzynarodowym. Przedsiębiorstwo BWT współpracuje z wieloma podmiotami z całego świata między innymi z Hiszpanii, Włoch, Francji, Niemiec, Korei Południowej i Chin.

Głównym działem tej firmy jest współpraca z Rosją i Ukrainą, z których to państw sprowadzany jest olej rzepakowy i sojowy do produkcji pasz.

Pan Wiesław Nurzyński chwali sobie dotychczasową współpracę z wyżej wymienionymi partnerami i ma nadzieje na dalszy jej rozwój.

Wszystkie działalności prezesa Nurzyńskiego zrzeszają ok. 70 pracowników w tym zdecydowana większość pochodzi z gminy Kąkolewnica.

Prezes Wiesław Nurzyński
na bazie Auto-Trans w Żakowoli

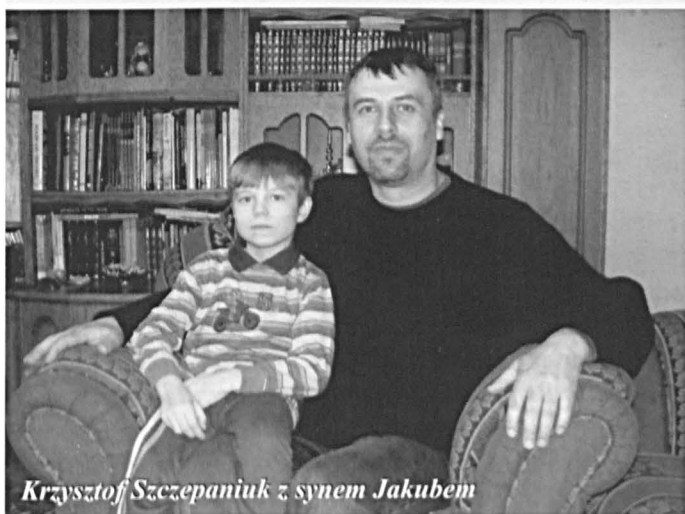
- Moim priorytetem jest zatrudnianie osób z terenu naszej gminy. Obecna kadra to sumienni i uczciwi pracownicy- chwali swoją załogę Nurzyński.

Pod szyldem P.H.U Auto-Trans kryje się firma rodzinna. Córka Justyna jest dyrektorem działu szkolenia kierowców z siedzibą w Międzyrzecu Podlaskim. Syn Grzegorz obecnie studiujący w Warszawie w wolnych chwilach chętnie pomaga w prowadzeniu firmy i być może w niedalekiej przyszłości obejmie któryś z działów.

Rodzeństwo Pana Wiesława również prowadzi własną działalność gospodarczą ściśle współpracującą z firmą Auto-Trans. Brat Zbigniew Nurzyński jest kierownikiem warsztatu samochodowego a siostra Monika Nowosielska kierownikiem biura rozliczeń.

Mimo tak wielu zajęć Pan Nurzyński chętnie angażuje się w życie gminy Kąkolewnica. Od niedawna jest prezesem klubu sportowego GROM. (ek.)

napoleońskiego. Był to początek XIX w., został umieszczony jeszcze w drewnianej kaplicy. Potem został przeniesiony do Świętej Trójcy w Radzynie. Kiedy zbudowano kościół w Turowie to ludzie upominali się o obraz. Ale nie wrócił.

Krzysztof Szczepaniuk z synem Jakubem

Ks. **Jan Czapski** proboszcz Świętej Trójcy i dziekan dekanatu radzyńskiego, wie że obraz św. Antoniego jest w kościele ale jego historii nie zna. Obiecał, że zainteresuje się sprawą po świętach Wielkanocnych. Kiedy rozmawialiśmy w parafii prowadzone były rekolekcje, okres przedświąteczny brzemienny jest w duszpasterskie obowiązki, a więc do tematu wrócimy.

Do ciekawostek historycznych należy też zaliczyć pozostałości średniowiecznego grodziska, które znajduje się od strony Siedlanowa (południowo-wschodnia część wsi). Badania archeologiczne prowadzone pod koniec lat 80. XX wieku potwierdziły jego obecność.

Wspomniane kapliczki położone są w lesie turowskim, ale jest to już obręb wsi Płudy gmina Radzyń. Patrząc na mapę odnosi się wrażenie, że gmina Radzyń jakby chciała oderwać Turow od Kąkolewnicy.

Turow z gminą Kąkolewnica łączy zaledwie kilkaset metrów (ok. 200 m.) pomiędzy Żakowolą Starą i Turowem oraz odcinek drogi krajowej nr 19.

Ewa Koziara

SOŁTYSI gminy Kąkolewnica

Na terenie gminy wybory sołtysów odbyły się w dniach 18 styczeń - 28 luty 2011 r. Wybrano sołtysów na nową kadencję 2011-2015. Są to następujące osoby:

Brzozowica Duża - **Wacław Sójka**

Brzozowica Mała - **Danuta Wiśniewska**

Grabowiec - **Magdalena Wasiluk**

Jurki - **Maria Parchomiuk**

Kąkolewnica Południowa

- **Waldemar Sikora**

Kąkolewnica Północna

- **Marian Majczyna**

Kąkolewnica Wschodnia

- **Wiesław Sykterz**

Rudnik - **Danuta Ładna**

Lipniaki - **Jarosław Kamecki**

Miłolas - **Czesława Sokół**

Mościska - **Tadeusz Domański**

Olszewnica - **Wiesława Olszewska**

Polskowola - **Grażyna Mańko**

Sokule - **Stefan Izdebski**

Turów - **Jadwiga Cisak**

Wygnanek - **Henryk Karwowski**

Zosinowo - **Maria Fijałek**

Żakowola Poprzeczna

- **Danuta Majczyna**

Żakowola Radzyńska - **Henryk Nowik**

Żakowola Stara - **Wincenty Mazurek**

Najdłużej, bo już piątą kadencję obowiązki sołtysa pełni Wincenty Mazurek. Wybrano pięciu nowych sołtysów, którzy obowiązki sołtysa pełnią po raz pierwszy. Na 20 sołectw w gminie, w 10 sołtysami są kobiety a w 10 mężczyźni. Parytet jak marzenie!

Sołectwo to pomocnicza jednostka gminy, a więc lokalnej wspólnoty samorządowej. Jej siedzibą jest zazwyczaj wieś sołecka, jednak większe wsie mogą składać się z kilku sołectw. Miejskim odpowiednikiem sołectwa jest osiedle. Organem wykonawczym sołectw jest sołtys, zaś organem stanowiącym i kontrolującym - zebranie mieszkańców danego sołectwa. Sołtysa wspiera rada sołecka, którą także wybiera zebranie wiejskie. Do obowiązków sołtysa należy reprezentacja sołectwa i zwoływanie zebrań mieszkańców. Sołtys dokonuje także poboru podatków rolnego i leśnego oraz uczestniczy w sesjach Rady Gminy. (c.)

Najmniejszym pod względem liczby ludności sołectwem w gminie Kąkolewnica jest wieś Miłolas, gdzie obecnie na stałe zameldowanych jest 28 osób, a jeszcze w 2007 r. było 36 osób. Rzeczywiście to ludzie mieszkają jeszcze mniej, młodzi wyjeżdżają w poszukiwaniu pracy, są tylko zameldowani. Miłolas należy do parafii w Kąkolewnicy.

Wieś nie jest najmniejsza pod względem powierzchni, ma 1467,5000 ha, ta ilość pól i łąk sprzyja rozwojowi rolnictwa. Niestety gospodarstwa są jednak niewielkie. Największym gospodarzem jest pan **Piotr Gomulka**, który prowadzi tucz trzody chlewnej. We wsi jest kurnik.

Pani sołtys wsi **Czesława Sokół** prowadzi z mężem Markiem niewielkie gospodarstwo 7,19 ha, w tym jest 1,30 ha lasu, 1,50 łąki i resztę pola. Produkcję przeznaczają przede wszystkim na własne potrzeby a zboża sprzedają. I takie gospodarstwa dominują w Miłolesie.

Wodociąg we wsi założono w V kadencji.

Na terenie wsi jest dwie drogi gminne: Miłolas i Miłolas - las. Droga przez wieś wymaga modernizacji i tak naprawdę jest to jedyna duża potrzeba wsi.

- Pierwszy fundusz sołecki przeznaczaliśmy na remont drogi przez wieś. Teraz chcemy zrobić oznakowanie i postawić znak ograniczenia prędkości. Droga jest wąska, nie można się minąć, podbudowa się kruszy a niektórzy jeżdżą zbyt szybko stwarzając nie-

NAJMNIJSZE

bezpieczeństwo - mówiła Czesława Sokół sołtys wsi. Pierwsza droga w Miłolesie była pod lasem, ludzie sami wytyczyli nową i zaczęli budować się wzdłuż tej drogi. Jeszcze w latach 80. tych XX w. nie było jej na lokalnych mapach.

*Pani Czesława Sokół
sołtys Miłolasu*

Najstarszą mieszkanką wsi jest pani **Leokadia Wójcik**, a najmłodszym roczny synek leśniczego, jedyne dziecko w Miłolesie.

Pani Leokadia Wójcik pochodzi z Olszewnicy Chłopskiej k/Radzynia, ur. się w 19 XI 1921 r., do Miłolasu przyszła po ślubie, skąd pochodził jej mąż **Czesław Wójcik**. *- Dwa tygodnie po ślubie wyjechaliśmy do Braniewa k/Elbląga, po pięciu latach wróciliśmy, bo zachorowałam. Człowiek przyszedł na puste pole i dorabiał się. Tu wszystko było i źle i dobrze. Później poprawiło się, było lepiej.*

*Pani Leokadia Wójcik najstarsza mieszkanka Miłolasu:
Mam już pięciu prawnuków - chwali się prababcia*

Pani Czesława Sokół sołtysiem wsi Miłolas jest druga kadencję. - *Właściwie to trzecia kadencja, jedną kadencję bylam sołtysiem po Arkadiuszu Kuliku, po mnie był Piotr Gomulka i rok czasu Ryszard Wanecki. Po nim przejął tą niepełną kadencję a teraz była by już trzecia.*

Zebrania wiejskie odbywają się u mnie w domu, zainteresowanie ludzi tym co się dzieje jest niewielkie. Każdy stara się zajmować swoimi sprawami. Jestem zadowo-

SOŁECTWO

lona ze współpracy z wójtem gminy i Radą Gminy - powiedziała pani sołtys.

- *Starzy ludzie mówili, że jeszcze za cara, carski pułkownik sprzedał las, ktoś go wyrąbał, a potem ludzie pieńki karczowali i tak powstawały pola uprawne - opowiada pan Marek Sokół. Ta ziemia była prawie za darmo, tyle ile wykarczowali, tyle mieli ziemi. Jeśli była jakaś zapłata to niewielka.*

*Na południowym krańcu wsi,
w lesie jest pomnik
żołnierzy AK*

Miłolas wyszedł z lasu, tak samo Zosinowo. Niemcy podczas okupacji spalili Zosinowo, bo była tam partyzantka. Miłolas nie został tak zniszczony, wieś trochę była spalona. Po II wojnie światowej chcieli wysiedlić ludzi z Zosinowa i na powrót te tereny zalesić, ale ludzie się nie zgodzili i wybronili. W Miłolesie

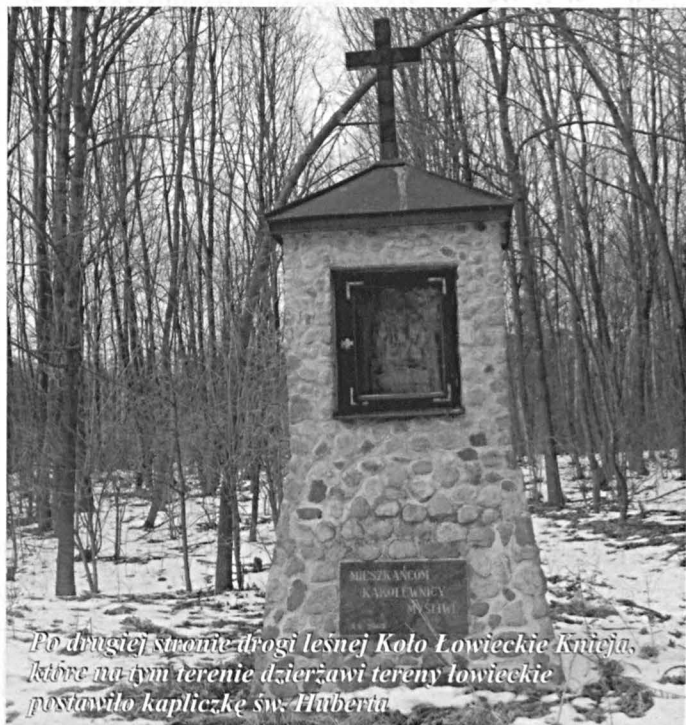
najstarsze nazwiska to: Wanecki, Wójcik, Gomulka, Goluch.

Pani Czesława pochodzi z Olszewnicy, jej mąż Marek Sokół z Zosinowa. Z Miłolasu pochodziła matka pana Marka - **Władysława Sokół** z domu **Wanecka**.

Rodzicami Władysławy był **Jan** i **Katarzyna Waneccy**, Katarzyna pochodziła z Krasewa.

- *Pamiętam - mówił pan Marek, że w Krasewie, Oszczepalinie, Wojcieszkowie mieliśmy dużo rodziny. Z Oszczepalina przyjeżdżali na odpust do Kąkolewnicy, myśmy jeździli do Wojcieszkowa. To tak jakby z tamtych stron pochodzili ludzie, którzy tutaj przenieśli się z powodu możliwości nabycia taniej ziemi.*

Aleksander Sokół ojciec pana Marka przez 20 lat, do połowy lat 80. XX w. był sołtysiem w Zosinowie, zmarł

*Po drugiej stronie drogi leśnej Kolo Łowieckie Knieja,
które na tym terenie dzierżawi tereny łowieckie
postawiło kapliczkę św. Huberta*

w 1991 r. Aleksander i Władysława Sokół mieli 8 dzieci, czworo wyjechało na zachód Polski, mieszkają w: Sadowie k/Malborka, Kamienicy, Sztumie, Nowym Dworze Gdańskim. Dwóch zostało w Zosinowie, pan Marek osiedlił się z rodziną w Miłolesie, siostra mieszka w Międzyrzeczu Podlaskim.

- *Teraz już spotykamy się tylko na pogrzebach i weselach - stwierdza pan Marek Sokół.*

Jaka przyszłość czeka tą najmniejszą miejscowość gminy?

Na pewno starsi ludzie stąd nie wyjadą. Może ktoś młody zajmie się agroturystyką... .., tereny ładne, las, ale trzeba mieć pomysły i w to zainwestować.

W planach jest rozpoczęcie budowy drogi szybkiego ruchu w 2015 r., która na tym terenie będzie przebiegać od Grabowca przez Kąkolewnicę Północną w stronę Radzynia i dlatego południowa część Miłolasu wejdzie w obręb tej drogi. Trzeba będzie zburzyć kilka budynków.

Jednak zjazdu z drogi szybkiego ruchu do Miłolasu nie zaplanowano.

Ewa Koziara

Cieszymy się życiem

To tytuł wiersza pani **Janiny Karasiuk** zamieszczonego w drugim tomiku jej wierszy pod tytułem „*Gdzie radość o drogę nie pyta*”, wydanego w 2009 r. Píše:

Można w małym kwiatku odkryć piękno świata całego, a można cały świat przeżyć i nie zobaczyć niczego.

*Potrzeba nam piękno znajdować, bo ono jest tego warte!
W nim Boże dzieło miarkować, dopóki są oczy otwarte!*

... ..

Umiejętność cieszenia się życiem tu i teraz to niewątpliwie wielka zaleta. Z tej mądrości życiowej wynika pogoda ducha i życzliwość, która emanuje od pani Janiny.

Rozmawiamy w jej domu w Żakowoli Starej. Twórczość odgrywa dzisiaj ważną rolę w jej życiu. Sama o tym tak mówi: - *Jest to mi potrzebne, nie mam czasu myśleć o problemach. Mam komputer i sama nauczyłam się wpisywać swoje wiersze.*

Pani Janina jest wdzięczna pani **Bożenie Adamowicz** oraz panom z Międzyrzeckiego Stowarzyszenia Teatralnego **Ryszardowi Kornackiemu** i **Leszkowi Sokolowskiemu**, bo dzięki ich zaangażowaniu został wydany pierwszy tom wierszy „*A wokół cisza błękitna*”.

- *Najszczęśliwszy dzień w moim życiu to 24 sierpień 2008 r. mój wieczór poetycki, w którym uczestniczył pan Mieczysław Kalenik aktor z Warszawy, urodził się w Międzyrzeczu. Z naszej gminy śpiewały wszystkie zespoły. Jestem wdzięczna wszystkim ludziom, którzy się do tego przyczynili pani Bożence i panom ze Stowarzyszenia* - powiedziała.

Pierwszy tomik wierszy został opatrzony wstępem znane go i cenionego poety Ryszarda Kornackiego. Czytamy: - *Poetka uprawia przede wszystkim lirykę refleksyjną i opisową. Znajdziemy w jej wierszach również teksty humorystyczne, a także utwory ze sporą dozą ironii. Tematyka ich dotyczy uczuć osobistych, patriotycznych, religijnych, a także problematyki związanej ze współczesnością.*

W często śpiewnych i rytmicznych strofach słychać odwołania do Boga, do rodzinnego domu, rodzinnej wsi, miłość do ziemi, przyrody, ludzi. Wszystko to wyrażane jest przy pomocy pięknego, prostego i klarownego języka i łączy poetkę z poezją ludową.

Pani Karasiuk pisze od dawna, ale podkreśla, że dawniej po prostu wstydziła się przyznawać, że pisze wiersze. Z czasem ten opór przelamała. Debiutowała w 1999 r. w gazecie „Plon” wierszem „*Hymn zbuntowanych*”. Na początku drukowała pod pseudonimem „*Podlasianka*”, dopiero w 2005 r. pisząc wiersz po śmierci papieża Jana Pawła II podpisała się imieniem i nazwiskiem.

Drukowano jej wiersze w prasie lokalnej i krajowej. Udział w konkursach literackich pani Janina traktuje jak sposób sprawdzenia się, że jej wrażliwość, postrzeganie świata jest zrozumiałe i bliskie innym ludziom. Bierze udział w konkursach regionalnych i krajowych gdzie jej wiersze są nie tylko dostrzegane ale i nagradzane. W przeciągu pięciu lat dziesięciokrotnie była laureatem konkursów.

Z literackich podróży zrodził się pomysł zorganizowania ogólnopolskiego konkursu literackiego w Kąkolewnicy **Czerwona róża dla niej im. Ireny Golec**, którego organizatorem jest GOK.

Irena Golec była wybitną postacią Turowa, nauczycielką, patriotką. - *Uczyła mnie języka polskiego* - mówi pani Janina. *O niej można mówić same dobre rzeczy, ze wszech miar zasługuje na naszą pamięć. Była we wsi wszystkim, bez niej nic się nie odbyło. W tym roku kolejna edycja konkursu zbiega się z setną rocznicą urodzin Ireny Golec.*

Janina Karasiuk urodziła się w 1947 r. w Turowie, o sobie mówi, że jest chłopką z urodzenia i rolniczką z wyboru.

Rodzice **Franciszka** i **Stanisław Zesiukowie** prowadzili gospodarstwo rolne, w którym pomagała. Po ślubie w 1966 r. przeprowadziła się do męża **Eugeniusza Karasiuka** do Żakowoli Starej - *Z chadziajstwa na chadziajstwo* - mówi. Praca w polu i gospodarstwie, prowadzenie domu to wszystko nie sprzyjało pisaniu wierszy, ale i na to przyszedł czas.

Pani Janina i Eugeniusz wychowali pięciu synów: **Grzegorza, Wincentego, Pawła, Macieja** i **Tomasza**. Dzisiaj wszyscy są już dorośli i usamodzielnieni, Wincenty przejął gospodarstwo po rodzicach i został w domu. Pytam, kto wybierał imię temu synowi, pani Janina śmieje się: - *Imię to jest kompromisem pomiędzy mną a mężem* - odpowiada. *Nie było zgody Paweł czy Michał. A, że syn urodził się 5 kwietnia na Wincentego a więc przyniósł sobie imię, poza tym jego dziadkowie po obu stronach mieli to imię więc został ochrzczony Wincenty.*

Rodzina zawsze była i jest dla mnie najważniejsza. Mamy już 12 wnuków a najmłodsza Ola ma cztery latka.

Dzięki rodzinie i własnej twórczości pani Janina Karasiuk czuje się osobą zadowoloną i spełnioną. I pięknie o tym pisze w swoich wierszach.

Ewa Koziara

Straż pożarna w gminie Kąkolewnica

W gminie Kąkolewnica kampania sprawozdawczo - wyborcza w jednostkach Związku OSP RP trwała od 22 stycznia do 5 marca 2011 r.

W gminie jest 10 jednostek: **Kąkolewnica** należąca do Krajowego Systemu Ratownictwa Gaśniczego oraz: **Brzozowica Duża, Grabowiec, Lipniaki, Mościska, Polskowola, Turów, Wygnanka, Żakowola Radzyńska, Żakowola Stara.**

Strażacy z gminy uczestniczyli w 46 akcjach ratowniczo-gaśniczych, w tym: OSP Kąkolewnica w 26 akcjach; OSP Żakowola Stara w 8 akcjach, OSP Turów w 6 akcjach, OSP Wygnanka w 1 akcji.

Wyposażenie jednostek jest dobre, na bieżąco prowadzone są zakupy sprzętu i umundurowania.

Ważnym zadaniem drużów jest udział w szkoleniach specjalistycznych, które organizowane są przez Państwową Straż Pożarną w Radzynie Podlaskim.

Aktualnie remontowane i modernizowane są strażnice na terenie gminy. Zadanie to zostanie dokończony w 2011 r. Ale już dziś strażacy myślą o nowym wyposażeniu odnowionych obiektów.

OSP Kąkolewnica i OSP Polskowola planują organizację 90-lecia powstania jednostek. OSP Wygnanka chce utworzyć drużynę piłki nożnej. W OSP w Turowie powstała drużyna kobieca.

Strażacy dbają o popularyzowanie zagadnień ochrony przeciwpożarowej wśród młodzieży na terenie gminy. Organizowany jest Turniej Wiedzy Pożarniczej oraz konkurs plastyczny - „Młodzież zapobiega pożarom”.

Druhowie w lipcu 2010 r. brali udział w zawodach sportowo-pożarniczych, które odbywały się na placu Komendy Powiatowej PSP w Radzynie Podlaskim. Uczestniczyło 7 jednostek, zabrakło OSP z Mościsk, Polskowoli i Żakowoli Starej.

Gminne zawody wygrała Wygnanka. Trzy jednostki: Wygnanka, Turów i drużyna kobieca z Turowa reprezentowały gminę Kąkolewnica na zawodach powiatowych.

Tegoroczna kampania była nie tylko sprawozdawcza ale również wyborcza. Wybrano prezesów i nowe zarządy jednostek.

Prezesem OSP Kąkolewnica został **Marian Głowniak**, OSP Brzozowica Duża - **Artur Głowniak**, OSP Grabowiec - **Mariusz Kurowski**, OSP Lipniaki - **Adam Czerwiński**, OSP Mościska - **Dariusz Jezierski**, OSP Polskowola - **Jan Kalenik**, OSP Turów - **Krzysztof Klyk**, OSP Wygnanka - **Krzysztof Grzeszyk**, OSP Żakowola Radzyńska - **Stefan Matejek**, Żakowola Stara - **Wojciech Ochal**.

Ponadto wybierano delegatów na zjazd gminny Związku OSP RP, który przewidziano na miesiąc czerwiec.

- *Porównując ostatnią kadencję z poprzednimi to muszę podkreślić, że jednostki zostały dobrze wyposażone, wójt gminy Czesław Pekała osobiście dopilnował żeby doposa-*

żenia i sprzętu gaśniczego systematycznie przybywało. Jednostki otrzymały dużo.

Jednostka z Kąkolewnicy należy do KSRG, ale chciałbym pochwalić, bo jest za co, jednostkę OSP Wygnanka, strażacy z Grabowca też podejmują wyzwania. Aktywna jest jednostka w Żakowoli Starej i Turowa.

To była dobra kadencja i cieszę się, że nowa też dobrze się zapowiada - mówił Marian Głowniak prezes jednostki oraz wiceprezes Zarządu Gminnego Związku OSP RP.

Pan Marian Głowniak pokoleniowo związany jest ze strażą w Kąkolewnicy, jego ojciec **Franciszek Głowniak** był jednym z założycieli jednostki w 1921 r., a brat **Jan Głowniak** jako aktywny strażak pracował na rzecz jednostki.

Jednostka OSP w Kąkolewnicy

Posiada dwa samochody przystosowane do udziału w akcjach ratunkowych: średni samochód ratowniczo-gaśniczy marki MAN przystosowany do akcji gaśniczych oraz lekki samochód „Lublin” przystosowany do ratownictwa drogowego. Jednostce po złożeniu wniosku do Mini-

Samochód pożarniczy marki MAN

stra Obrony Narodowej przekazano: motopompę M-800 PO-3, 4 szt. siatek maskujących, zespół prądotwórczy PAB-4-3/400/P1 oraz kurtki polowe.

W 2010 r. strażacy wyjeżdżali do 26 akcji ratowniczych, w tym do 8 pożarów. Uczestniczyli również w ratowniczej akcji powodziowej w gminie Wilków.

Jednostka obecnie liczy 30 drużów. Najstarszym strażakiem honorowym jest **Stanisław Jędruchniewicz** ur. 1927 r. Do jednostki OSP w Kąkolewnicy wstąpił w 1947 r. Do dzisiaj jest aktywnym strażakiem, w latach 1955-2007 pełnił obowiązki sekretarza jednostki OSP, obecnie jest członkiem Zarządu.

(ek.)

Kąkolewnica - gmina rolnicza

Gmina Kąkolewnica zajmuje powierzchnię 14.771 ha (147 km²), z czego użytki rolne obejmują obszar 10.340 ha, stanowiąc 70% powierzchni gminy. Lasy zajmują powierzchnię 3.650 ha, (24.7% powierzchni ogółem). Na tym obszarze znajduje się 20 sołectw, w których mieszka 8827 osób.

Obecnie gmina ma charakter typowo rolniczy. Produkcja przemysłowa i usługi mają jedynie charakter uzupełniający.

Na terenie gminy przeważają gleby IV a i IV b klasy bonitacyjnej przy gruntach ornych oraz gleby IV klasy bonitacyjnej w przypadku łąk trwałych. Przewaga gleb średnich klas bonitacyjnych sprawia, że na terenie gminy są średnie warunki do rozwoju rolnictwa. Mimo to, rolnictwo jest podstawowym źródłem utrzymania mieszkańców i z roku na rok coraz intensywniej się rozwija.

Rolnictwo jest tu więc dominującym źródłem zatrudnienia i utrzymania mieszkańców, wspomaganym przez około 300 podmiotów gospodarczych i 3 spółdzielnie.

Podstawę lokalnej produkcji rolnej stanowi uprawa zbóż, a w produkcji zwierzęcej przeważa hodowla trzody chlewnej i bydła, są ферmy drobiarskie i pieczarkarnie.

Przeważają gospodarstwa średniej wielkości, ale gospodarstwa, które postawiły na rozwój systematycznie powiększają swój areal gruntów. Na terenie gminy widać zmiany w strukturze obszarowej gospodarstw rolnych.

Niska dochodowość produkcji rolniczej wymusiła na wielu rolnikach podejmowanie działalności pozarolniczej, która pozwala też na utrzymanie gospodarstwa.

Bardzo dobrze rozwija się produkcja mleka. Niewątpliwie wpływ na to ma bliskość radzyńskiego „Spomleku”, która to spółdzielnia odbiera mleko od rolników.

Do największych producentów mleka z terenu gminy Kąkolewnica, należą: **Jolanta i Leszek Chud** z Turowa; **Zofia i Marek Marchwiak** z Turowa; **Renata i Marek Mańko** z Turowa; **Elżbieta i Sławomir Mańko** z Turowa; **Anna i Wincenty Mazurek** z Żakowoli Starej; **Krystyna i Waldemar Ochal** z Żakowoli Starej; **Alina i Ryszard Hornowscy** z Żakowoli Starej; **Dorota i Grzegorz Stefańczuk** z Żakowoli Starej; **Zofia i Antoni Sawiccy** z Żakowoli Poprzecznej; **Monika i Tomasz Kot** z Żakowoli Poprzecznej; **Honorata i Adam Rarak**

z Żakowoli Poprzecznej; **Katarzyna Korulczyk** z Jurek; **Wioletta i Jan Zalewscy** z Jurek; **Joanna i Andrzej Cechowscy** z Kąkolewnicy Południowej; **Ewa i Adam Chud** z Kąkolewnicy Południowej; **Anna i Andrzej Matejek** z Kąkolewnicy Wschodniej; **Hanna i Mariusz Kanatek** z Kąkolewnicy Wschodniej; **Grażyna i Jan Wierzbiccy** z Kąkolewnicy Północnej; **Edyta i Jarosław Oleszczuk** z Polskowoli; **Aleksandra i Stanisław Szachnik** z Polskowoli; **Anna i Henryk Karwowsky** z Wygnanki; **Halina i Jan Giergun** z Wygnanki; **Joanna i Albin Grzywacz** z Lipniak; **Bogumiła i Bogdan Jezierscy** z Olszewnicy; **Bogusław Zgorzałek** z Brzozowicy Dużej; **Magdalena i Mariusz Górni** z Grabowca; **Maria i Tomasz Sulej** z Mościsk; **Aneta i Adam Pękała** z Polskowoli.

Hodowlą trzody chlewnej zajmują się: **Dorota i Krzysztof Iwanowscy** z Kąkolewnicy Wschodniej; **Agnieszka i Mirosław Jastrzębscy** z Olszewnicy; **Elżbieta i Marian Oponowicz** z Brzozowicy Dużej.

Hodowlą bydła opasowego zajmują się **Teresa i Józef Pękała** z Polskowoli; **Paweł Wierzychowski** z Lipniak; **Bronisława i Tadeusz Józwick** z Kąkolewnicy Południowej; **Agnieszka i Piotr Korczak** z Grabowca; **Joanna i Stanisław Jastrzębscy** z Olszewnicy; **Lilka i Bogdan Sójka** z Brzozowicy Dużej.

Rzadką specjalizację - hodowlę koni wybrali: **Wiesław Kubaczyński** z Turowa oraz **Maria i Wiesław Korulczyk** z Turowa. Z kolei **Małgorzata i Wiesław Sójka** z Turowa zajmują się hodowlą owiec.

Specjalnym działem produkcji rolniczej jakim jest hodowla drobiu w gminie Kąkolewnica zajmują się:

Anna i Krzysztof Terpilowscy z Turowa, **Edyta Konażewska** z Rudnika; **Halina i Edward Głowniak** z Kąkolewnicy Wschodniej; **Tadeusz Karaś** z Żakowoli Radzyńskiej oraz **Piotr Terpilowski** z Kąkolewnicy.

Państwo **Alicja i Andrzej Litwiniec** z Żakowoli Radzyńskiej zajmują się uprawą zbóż.

Sadownictwem zaś zajmują się **Agnieszka i Kazimierz Korulczyk** z Turowa oraz **Grażyna i Zbigniew Osak** z Turowa.

Pieczarkarnie prowadzą państwo **Marianna i Albin Śledź**.

(ek.)

*Z okazji Świąt Wielkanocnych
życzymy Mieszkańcom gminy Kąkolewnica
wszelkiej obfitości, tego co pozwala najlepiej
przeżywać radość świąteczną.*

*Aby te Święta wniosły do naszych serc radość,
pogodę ducha i pokój.*

*Życzymy bogatego zajęcia, dużo wody w poniedziałek
i jak najmielszych spotkań w gronie rodziny i przyjaciół.*

Wójt Gminy Kąkolewnica
Czesław Pękała

Przewodniczący Rady Gminy Kąkolewnica
Wincenty Kot

RADA GMINY KĄKOLEWNICA

VI kadencja 2010-2014

Siedzą od lewej: **Maria Parchomiuk**; **Mirosława Jadwiga Pludowska** przewodnicząca Komisji ds. Planowania Rozwoju Gminy Kąkolewnica; **Stanisława Halina Kosiura** wiceprzewodnicząca Rady Gminy; Wójt Gminy Kąkolewnica **Czesław Pękała**; **Krystyna Zalewska** skarbnik gminy; **Teresa Pogonowska**.

Stoją od lewej: **Radosław Forsyzewski**; **Jacek Piotr Zgorzalek** sekretarz gminy; **Wacław Sójka** wiceprzewodniczący Rady Gminy; **Stanisław Wiesław Zalewski** przewodniczący Komisji Rozwoju Gospodarczego, Inwestycji i Budżetu Gminy; **Stanisław Andrzej Siedlanowski** przewodniczący Komisji Rolnictwa, Spraw Socjalnych Wsi i Ochrony Środowiska; **Wincenty Jan Kot** przewodniczący Rady Gminy; **Mariusz Piotr Majczyna** przewodniczący Komisji Porządku i Bezpieczeństwa Publicznego; **Andrzej Cap** przewodniczący Komisji Rewizyjnej; **Antoni Kłopotek**; **Gabryel Wacław Lecyk**; **Henryk Ochnio**.

Piotr Tadeusz Czerwiński przewodniczący Komisji Kultury, Oświaty, Zdrowia i Opieki Społecznej oraz Sportu (członek Rady Gminy - nieobecny na zdjęciu).